

ขอแนบรายงานการประชุมสภา ครั้งที่ 4 / 2488

(สภา) สมัยที่ 2 ชุดที่ 3 วันพุธที่ 17 ตุลาคม พุทธศักราช 2488

หน้า	ชื่อผู้ขอแนบ	แนบอย่างไร

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 4/2480 (สามัญ) สมัยที่ 2 ชุดที่ 1
วันพฤหัสบดีที่ 19 กรกฎาคม พุทธศักราช 2480
ณ ตระที่เมืองมณฑลนครราชสีมา
เริ่มประชุมเวลา 10.20 นาฬิกา

ประธานสภาฯ : วัตถุประสงค์การประชุม ๑๑๑ นั้น เป็นองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุมต่อไป บัดนี้ มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ คือ ข้าพเจ้า
ได้รับหนังสือจากท่านนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ 18 กรกฎาคม ๒๔๘๐ เรื่องตั้งอำนวยการ
สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ มีความว่า

"เนื่องจากท่านอำนวยการสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ว่างลง ๒
ท่านหนึ่ง คือ พ.ท.บงช คงมาลัย และ พ.ท.เจียม จงกฤษกร ได้ถึงแก่กรรมลง
ฉะฉิน ลาว เป็นสมาชิกภาพของบุคคลดังกล่าวแล้วจึงได้สิ้นสุดลงตามวาระในมาตรา ๒1
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕

บัดนี้ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ได้แจ้งมาว่า
+ สภาผู้แทนราษฎร
สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ ได้ตกลงกันเลือก นายเล็ง ศรีสมวงศ์ และนายที่แรก ธีรภาม เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ สืบแทนที่ไป ตามความในมาตรา ๔๗ แห่งพระราช
บัญญัติเลือกตั้ง พุทธศักราช ๒๔๗๕ ซึ่งว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระหว่าง
เวลานี้ในนครราชสีมาในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕"

บัดนี้ นายเล็ง ศรีสมวงศ์ได้มาแล้ว ในโอกาสที่ ข้าพเจ้าขอให้ท่านเป็น
กล่าวคำปฏิญาณ โดยกล่าวกับข้าพเจ้า ดังนี้ "ข้าพเจ้า (ขอตนาท่าน) ขอปฏิญาณ
ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่า จะรักษาไว้แก่ปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักร

หมายเหตุ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ (สามัญ)
สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ทั้ง
หน้า ๒ บรรทัดที่ ๔ ถึงหน้า ๑๖ บรรทัดที่ ๑ เป็น
รายงานการประชุม เรื่องเกี่ยวกับเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร ซึ่งยังมีคัมภีร์ของสภาคณะประการไท จึงเป็นรายงานการประชุม
ประชุมสมัยที่ไม่เปิดเผย

กองการประชุม

(สภายังไม่ได้รับรองรายงานการประชุมปกติ เพราะขุมสภา)

รัฐมนตรี มี จ. ๒๒๒/๒๔๒๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๔๒๒ กรมตำรวจโลกังคณะกรรมการ
วิจัยการพาเรื่องนั้นแล้ว เห็นว่าในชั้นนี้สมควรจับกุมบุคคลอื่นเป็นหลักฐานคดีละหนึ่งมีอยู่
พลายนคน ในจำนวนนี้มี พล.ต. หลวงเสรีเริงฤทธิ์อยู่ด้วย โดยในหลักฐานเหตุผลอยู่ในชั้นต้น
ถือว่า

๑. เรื่องบริษัทชาวไทยจำกัดขายเงินไม่ผิดให้กรมรถไฟ ส่วนในปี พ.ศ.
๒๔๒๒ - ๒๔๒๓ - ๒๔๒๔ รวมเป็นเงิน ๑๔๑๑๑๑ บาทตามชอชกของ แดเงินรายปีได้ถูกแบ่ง
กันไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่กรมรถไฟ โดยนายเชาว์ พล.ต. หลวงเสรีเริงฤทธิ์
ได้รับส่วนแบ่งไปเป็นจำนวนเงิน ๑๑๑๑๑ บาท ซึ่งเงินไม่ผิดจำนวนนี้โดยมีบันทึกชอชกของใน
ประชุมของกรรมการระหว่างกรมรถไฟกับบริษัทชาวไทย จำกัด ลงวันที่ ๓๐ ต.ค. ๒๔๒๒
โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการเป็นประธาน และมีกรมรถไฟเป็นกรรมการ
อธิบดีกรมพาณิชย์เป็นกรรมการ พระยาเฉลิมอากาศ และนายมาเสียบนุช (นายมา นุช)
เป็นกรรมการ ความบันทึกชอชกของนี้ บริษัทชาวไทยได้ตกลงในกรมรถไฟเป็นผู้ซื้อข้าวเปลือก
ส่งให้บริษัทชาวไทย จำกัด โดยในกรมรถไฟออกค่าใช้จ่ายเองโดยตลอด ชาวบริษัทชาวไทย
จะแบ่งกำไร (ไม่ผิด) ในกรมรถไฟ และให้ท่านนายหน้าทั้งนี้ คือ

ก. ชาวเปลือกที่กรมรถไฟไปหาซื้อค่าส่งมาให้ในนามของโรงสีไฟแล้ว
ทางโรงสีจะจ่ายเป็นค่าขนหน้าในฤดู ๒ บาท

ข. ชาวเปลือกที่กรมรถไฟไปซื้อจากชาวป่าเป็นรายย่อย เมื่อใดกรม
เมื่อใดส่งมาให้โรงสี ๆ จะคิดในฤดู ๒ บาท

ค. เมื่อสืบเบ็ดเตล็ดซึ่งอยู่ทางโรงสีมีกำไรมากน้อยเท่าใดก็ตาม จะแบ่ง
กำไรในกรมรถไฟร้อยละ ๒๐ ของเงินกำไรทั้งสิ้น

(ต่อมาโรงสีไฟที่กล่าวเป็นของ บริษัทชาวไทย จำกัด)

ตามบันทึกชอชกของเรื่องเงินไม่ผิดดังกล่าวนี้ ต่อมาภายหลังอีกประมาณ ๑ ปี

๑ เดือน ปรากฏว่าในชั้นนายเชอชกหาเงินบันทึกชอชกของชานความของคำว่า "กรมรถไฟ"
ให้ทั้งเราใจว่าแบ่งให้เจ้าหน้าที่รถไฟใหญ่เกินกว่าของเรื่องข้าวตามชอชกของ โดยคณะกรรมการ
หาโรงไฟเห็นควมไม่ การกระทำดังกล่าวแล้วมีกระทำให้กรมรถไฟจากประโยชน์ไม่เงินราย
ได้ทั้ง ๆ ที่กรมรถไฟของออกค่าใช้จ่ายและเงินค่าธรรมเนียมในการซื้อข้าวจำนวนตามนั้น

๒. เรื่องการที่บริษัทชาวเปลือกที่จังหวัดพระตะบองไทยบริษัทชาวไทย จำกัด
เรื่องมี พล.ต. หลวงเสรีเริงฤทธิ์มีกรณีพิพาทกับเจ้าของกิจการชอชกชอชกชอชกชอชกชอชกชอชกชอชก
พล.ต. หลวงเสรีเริงฤทธิ์ในตำแหน่งอธิบดีกรมรถไฟได้จัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา
เปลือกขึ้นและให้สมัครก่อนอธิบดีกรมรถไฟ และตั้งที่ปรึกษาการกรมรถไฟขึ้นเป็น
อำนาจการที่ปรึกษา และได้ให้ผู้อำนวยการที่ปรึกษาไปตามที่ความตามเอกสารเป็นหลักฐาน
พล.ต. หลวงเสรีเริงฤทธิ์มาทอน มาเป็นผู้ที่ปรึกษาชาวเปลือก และในเวลาว่างเดือนละ ๑๐

บาท (ต่อมาได้เพิ่มเป็น ๒๐๐ บาท) และมีสิทธิได้รับเบี้ยเลี้ยง โบนัสเบิกทางและสิทธิพิเศษ ในการลดภาระไฟในการขนส่ง และให้เบิกจ่ายเงินทดรองจากกรมรถไฟได้รวม ๘,๐๐๐ บาท เพื่อไปค่าการซื้อข้าวเปลือก ในการซื้อข้าวเปลือก ๓๖ ถึง ๔๕ บาท แล้วส่งขายให้ บริษัทข้าวใหม่จำกัดในราคาเฉลี่ยต่อ ๘๔-๗๑ บาท ซึ่งเมื่อคูณตามสิ่วเฉลี่ยแล้วย่อมเห็นผล ถ้าไรอย่างงาน เพราะซื้อตามตารางเป็นข้าวประมาณ ๘,๐๐๐ เกวียน แต่ผลกำไรหาได้ ตกเป็นของกรมรถไฟไม่ กลับคืนแก่ผู้ซื้อ กระทำให้กรมรถไฟได้รับความเสียหาย เพราะใช้ พืชของกรมรถไฟมาผลกำไร คืนแก่ผู้ซื้อ

ทุกกิจการนี้เท่าที่กล่าวมาที่ สอ.ให้เห็นว่า พล.ท.หลวงเสรีเฟิงฤทธิ์ มีส่วนระ ของรับผิดในทางอำนาจควบคุมความเสียหายของคณะกรรมการ สภาวาระของชุมนุมมาดำเป็น การสอนสวนคือไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา แต่โดยที่ พล.ท. หลวง เสรีเฟิงฤทธิ์ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประเภท ๒) และเป็นสมาชิกประชุม ซึ่งตาม รัฐธรรมนูญมาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ชุมนุมหรือหมายเรียกตัวสมาชิกไปทำสิ่ง เว้นแต่ขังในระ ณะกระทำผิด ฯลฯ แต่ความผิดเรื่องนี้มีลักษณะสมาชิกประชุม ส่วนในเรื่องรถโคค้าเป็นการสอน สอนพิจารณาถึงเป็นสำคัญมา ทั้งจะถึงขั้นที่ของชุมนุมในเวลาที่มี พหุสิทธิประชุมกับเป็นสมัย ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงไม่อาจชุมนุมได้

กระทรวงมหาดไทย ได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการกระทำความผิดในเรื่องนี้คือ กระทำผิดมาคณะสมาชิกประชุม แต่การสอนสวนพิจารณาทั้งจะได้สั่งให้ไปขังในขัง และปราศ ฎการขังขังของชุมนุมมา เป็นการต่อไปอันในขณะนั้นเป็นระหว่างสมัยประชุม ซึ่งตามมาตรา ๖๔ แห่งรัฐธรรมนูญไทยไม่มีโทษคืออยู่คงกล่าวแล้ว เจ้าหน้าที่ก็ของปฏิบัติกฎหมายรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุด แต่โดยที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ มีบทบัญญัติไว้ว่าว่าการพิจารณาพิ การของศาลอาญา "ในระหว่างสมัยประชุม ผู้ใดจะฟ้องสมาชิกแห่งสภาในทางอาชญา ศาลจะ ต้องได้รับอนุญาตจากสภาก่อนจึงพิจารณาได้ และการพิจารณาคดีต้องมีไม่เป็นการชักขวาง การดำเนินสมาชิกสภาที่จะมาเข้าประชุม....." เมื่อโคค้าบังคับเหตุอันจะของชุมนุมสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร ก็เห็นว่าเป็นความจำเป็นของชุมนุมหรืออันมีบุคคลอื่น มีระดับบุคคลที่เห็นว่า โฆษณยอมเสียหายมาก จึงเห็นว่าเป็นความจำเป็นอยู่ กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเมื่อมีความ จำเป็นดังกล่าวแล้วก็น่าจะขอลาตามมาตรา ๖๓ แห่งรัฐธรรมนูญ โดยขอปฏิบัติจากสภา - ผู้แทนราษฎร แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะระมัดระวังมิให้เป็นการรื้อของแก่สมาชิกสภา ผู้แทนราษฎรที่มาประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยทุกโอกาส โดยจัดให้เจ้าหน้าที่ไปตาม ความประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้ง จึงเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรควบคุมความ ควบคุมระบอบดังกล่าวแล้ว.

ทั้งนี้ขอเสนอการพิจารณาเพื่อพิจารณาและขอทราบด้วย.
ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
(ลงนาม) พล.ท.อ. อุดม อุดมเดชวงศ์
(อุดม อุดมเดชวงศ์)

ตั้งชื่อแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(ตามพระราชกฤษฎีกาฉบับให้อธิบดีกรมตำรวจปฏิบัติกร เกี่ยวกับการขอ
กรมตำรวจ แทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย พุทธศักราช ๒๔๖๗)

ประธานสภา ฯ : โทษถึงอธิบดีนั้นมีความกำกวมและมีความสำคัญ ซึ่ง

ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นประธานจำเป็นต้องเสนอสภา ฯ คือมีความว่า โทษขอเบ็ดเตล็ดจาก
สภาผู้แทนราษฎร ขอให้ข้าพเจ้าขอเบ็ดเตล็ดจากสภาผู้แทนราษฎร จึงจำเป็นต้องนำเสนอ
เพราะฉะนั้นคดีเรื่องนี้เกี่ยวกับเอกลักษณ์ของท่านสมาชิกโดยนเฉพาะ ตามที่ปรากฏใน
รัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๔ ในมาตรา ๓๓ มีข้อความว่า "ในระหว่างสมัย
ประชุม ผู้ใดจะต้องสมาชิกแห่งสภาในทางอาชญา ท่านว่าควรจะต้องได้รับอนุญาตจากสภา
ก่อนจึงจะพิจารณาคดี" แต่การพิจารณาคดีนั้น ต้องมีให้เป็นการชัดแจ้งของการที่สมาชิกผู้นั้น
จะมาเข้าประชุม" ก็แปลความสั้น ๆ ว่า สมาชิกสภา ฯ ในสมัยประชุม ถ้าเจ้าหน้าที่จะส่ง
จะส่งมอบเอกสารฟ้อง และขออนุญาตว่าเป็นการพิจารณา มิฉะนั้นถ้าอะไร เขาไม่ได้" ที่
ประการหนึ่งซึ่งเป็นมาตรา ๓๓ แห่งรัฐธรรมนูญ ถ้าแม้ว่าที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
อนุมัติให้พิจารณาคดี ทางนี้ก็จะไปนอกไป แต่ส่วนที่จะขอจับกุมก็เป็นเอกลักษณ์โดยนเฉพาะ
เพราะหากที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญไทย ห้ามมิให้จับกุม ซึ่งข้าพเจ้าก็ทราบดีแล้ว ลงใจ
แต่การที่ปรากฏว่าการนั้นเป็นการกระทำผิด คือ กำลังกระทำผิด ก็จับได้ แต่ในคดีพวก
ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ทุกคนถึงจำ เมื่ออธิบดีพิจารณา เจ้าหน้าที่ทางรัฐบาลขอมา ก็อยากจะให้
อภิปรายกันใน เรื่องที่ว่า จะให้ขอเบ็ดเตล็ดให้เราฟ้องและขอเบ็ดเตล็ดให้เรารู้เป็นคดีในเวลาที่มีหรือ
ไม่ ใครจะพูดก็พูดได้.

พระบวรวิทูรธรรมวิมล (อุทัยธานี) : ข้าพเจ้าขอทราบเหตุผลที่เขาอ้าง
อีกก็ว่า อำนาจว่าเพียง ฟังยังไม่ทราบเหตุผลเดิม ขอทราบเหตุผล ไม่ต้องอ้างทั้งหมด
ขอตรงเหตุผลที่จะให้จับ อ้างเหตุผลมาอย่างไร.

ประธานสภา ฯ : ไม่ใช่ ข้าพเจ้าขอให้พิจารณาเรื่องห้องก่อน คือว่า จะอนุมัติให้เช่าห้องหรือไม่ เรื่องอื่นไว้หลัง.

พระยาวิบูลย์ธรรมสิทธิ (อุทัยธานี) : รอห้องก่อน.

ประธานสภา ฯ : ห้องควรมีกี่ห้อง ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่าน.

เลขาธิการสภา ฯ : มีความดังนี้ :-

พฤติการณ์เท่าที่กล่าวมานี้ สลในเห็นว่า พล.ท. หลวงเสรีเวียงวุฒิ มีส่วนจะ ต้องรับผิดชอบในทางอาชญากรรมตามความเห็นของคณะกรรมการ อธิการของชุมนุมมาคำเป็น การสอนส่วนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาชญา แต่โดยที่ พล.ท. หลวง เสรีเวียงวุฒิ เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ประเภท ค) และเป็นสมาชิกประชุม ซึ่งตาม รัฐธรรมนูญมาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ชุมนุมหรือห้ามเรียกตัวสมาชิกไปกักขัง เว้นแต่ในขณะ กระทำผิด ฯลฯ แต่ความผิดเรื่องนี้มีเกิดก่อนสมัยประชุม ส่วนกรณีเรื่องราวโคค่าเงินกษาปณ์ สหกิจการพาณิชย์เป็นสำคัญมา ซึ่งจะต้องรับผิดชอบในเวลาใด หรือต้องประชุมกันเป็นสมัย ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เจ้านายที่ทำการราชวังไม่อาจชุมนุมได้

กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นว่าการกระทำตามความผิดในเรื่องนี้ได้ กระทำกันมาก่อนสมัยประชุม แต่การสอบสวนพิจารณาที่จะเสร็จสิ้นไปทั้งหมด และปรากฏ กรณีอื่นที่เห็นของชุมนุมว่าเป็นการกบฏในชั้นในขณะนั้น เป็นระหว่างสมัยประชุม ซึ่งตามมาตรา ๖๔ แห่งรัฐธรรมนูญไม่มีผลบังคับใช้แล้ว เจ้านายที่กบฏปฏิวัติตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นกฎหมายสูงสุด แต่โดยที่รัฐธรรมนูญมาตรา ๖๖ ก็มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาคดี ของศาลอาญาว่า "ในระหว่างสมัยประชุม ผู้ใดจะฟ้องสมาชิกแห่งสภาในทางอาญา ศาลจะ ต้องคุ้มครองสมาชิกสภาจนถึงพิจารณาคดี และการพิจารณาคดีต้องมีขึ้นเป็นการชักชวน ก่อการที่สมาชิกสภานั้นจะมาเข้าประชุม....." เมื่อโคค่าเงินถึงเหตุนี้จะต้อง ชุมสมาชิก สภาผู้แทนฯ นี้ เห็นว่าเป็นความจำเป็นต้องชุมนุมพร้อมกันบุคคลอื่น มิฉะนั้นรูปคดีที่เกี่ยว ข้องย่อมเสียหายมาก จึงเห็นว่ามีความจำเป็นอยู่ กระทรวงมหาดไทยเห็นว่าเมื่อมีความ จำเป็นถึงดังกล่าวแล้วก็อาจจะอยู่โดยตามมาตรา ๖๕ แห่งรัฐธรรมนูญ โดยขออนุมัติจากสภา - ผู้แทนราษฎร แต่ทั้งนี้กระทรวงมหาดไทยจะมีกระทรวงมีให้เป็นการชักชวนสมาชิกสภา ผู้ถูกชุมนุมกันจะมาเข้าประชุมสภาผู้แทนราษฎร โดยทุกโอกาส โดยจัดให้เจ้านายที่นำไปตาม ความประสงค์ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น จึงเรียบขออนุมัติว่า เพื่อทำการ ชุมชุมนุม ด้วยเหตุผลดังกล่าวแล้ว.

๑๐,๑๑ น.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครวิชัยบุษยา) : ความจริงข้าพเจ้าก็เห็นด้วย
 กับท่านประธานที่ตั้งประเด็นไว้ในเรื่องนั้นพอข้อเท็จจริงว่า ท่านสมาชิกจะให้ข้อเท็จ-
 จริงอะไรกัน มันเป็นการกระทบกระเทือน และไม่ใช่ว่าสิ่งของสภาฯ นี้จะใคร่พิจารณา
 เขาใคร่พิจารณาอะไรบ้างม ข้าพเจ้าอยากจะขอร้องท่านสมาชิกว่า เราควรพิจารณาถึงว่า
 เราขอจับกุมต้องร้องกัน เราควรจะให้หรือไม่ในสมัยประชุมเท่านั้น ส่วนบุคคลซึ่งจะถูกจับ
 คุมด้วยกรณีอะไร และทำผิดอย่างไร และร้ายแรงเพียงไหนกับ ข้าพเจ้าใคร่ขอร้องว่า
 เราไม่ควรจะอภิปรายกัน เพราะเป็นเรื่องบาดหมางหัวใจกัน ท่านผู้ถูกกล่าวหาเองก็
 เป็นสมาชิกอยู่ในสภาฯ นี้ และเป็นผู้มีเกียรติ ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า สภาฯ นี้ไม่ควร
 จะขอร้องให้โค่นล้มการของรัฐบาล ก็เพราะเหตุว่า ประเด็นที่เราจะพิจารณาแยกออก
 เป็น ๓ ประเด็น คืออย่างที่ท่านประธานตั้งมาว่า ต้องร้องจับกุมกับ ข้าพเจ้าอยากขอร้อง
 ประเด็นใหม่ว่า คดีแรก ก็ต้องจับกุมก่อน แล้วค่อยว่า เมื่อคดีมีผู้เข้ามาแล้วก็ต้องศาล
 เพราะฉะนั้นจึงอยากขอให้พิจารณาว่า ความจกหมายของรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ที่ขอจับกุมหมาย ของคดีไปจับกุม ไปกักขังเพื่อสอบสวนนี้ เป็นประเด็นสำคัญ ประเด็น
 ข้อนี้ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔ ข้าพเจ้าขอประธานในที่นี้ ท่านสมาชิกบางท่าน
 อาจไม่ได้เอารัฐธรรมนูญมา ข้าพเจ้าจะขานให้ฟัง มาตรา ๑๔ มีความว่า "ในระหว่าง
 สมัยประชุม ท่านมีให้จับหรือหมายเรียกตัวสมาชิกไปกักขัง เว้นไว้แต่จับในขณะกระทำผิด
 แต่ต้องรีบรายงานไปยังประธานแห่งสภา และประธานแห่งสภาอาจสั่งปล่อยผู้ถูกจับให้พ้น
 จากความกักขังได้."

เมื่อได้อ่านรัฐธรรมนูญมาตราที่แล้ว จะเห็นได้ว่า รัฐธรรมนูญได้ห้ามไว้
 เด็ดขาด คือว่าวงกักขังไว้ทั่ว ๆ ไปว่า ท่านมีให้จับกุมสมาชิกในระหว่างสมัยประชุม แม้
 แต่ออกหมายเรียกก็ไม่ได้ มีข้อยกเว้นเพียงว่า เว้นไว้แต่จะจับกุมในเวลากระทำผิด

หรือในทางปฏิบัติก็อย่างหนึ่ง คือนอกสมัชชาประชุม ซึ่งสมาชิกสภา ฯ เราอาจถูกจับกุมได้ เพราะฉะนั้น สภา ฯ เราจะพิจารณาว่ารัฐธรรมนูญที่มี ควรรักษาเกียรติศักดิ์ของรัฐธรรมนูญไว้ให้มีศักดิ์สูง เพราะรัฐธรรมนูญชุดคราว ถ้าตีความในทางไม่เหมาะสมแล้วจะเป็นความยุ่งยาก และถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไปในอนาคตอีกก็ได้ เพราะเหตุนี้แล้วกันแสดงให้เห็นได้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า เมื่อรัฐธรรมนูญเป็นมติไว้มั่นคงแล้ว ห้ามมิให้จับกุม หรือออกหมายเรียกสมาชิกในระหว่างสมัชชาประชุมแล้ว สภา ฯ จะไปออกหมายจับหรือปฏิบัติให้จับกุมไม่ได้ ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างนี้ ฉะนั้นว่า สภา ฯ มีความเห็นโดยลงมติขอปฏิบัติให้จับกุมได้แล้ว รัฐธรรมนูญมาตราที่ ๖๓ ไม่มีอะไร แล้วอีกอย่างหนึ่งเป็นฉาวเสียเกียรติศักดิ์ของสภา ฯ และเสียเกียรติศักดิ์ของรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า เราไม่จำเป็นต้องมาลงมติ เพราะเหตุว่าข้อความในรัฐธรรมนูญเมื่อตีปรากฏชัดแจ้งอยู่แล้ว แต่เรามีทางที่จะทำก็ได้ คือเราลงมติให้ประธานสภา ฯ ขอไปยังรัฐมนตรีมหาดไทยว่า เราไม่สามารถจะออกหมายจับทั้งทางสภา ฯ และทางประธานสภาผู้แทนราษฎร โดยชื่อสมาชิกสภา ฯ ๖๔ ก็เป็นมาตรฐาน

ส่วนการฟ้องร้องกัน เป็นประเด็นตอน ๒ คือต้องจับไปที่ส่วนสืบก่อน

ใครมีหลักฐานก็ฟ้องไป ใครไม่มีหลักฐานก็ปล่อยไป เพราะฉะนั้น ถ้าเราพิจารณาประเด็นเรื่องฟ้องร้องเป็นประเด็นแรกแล้ว ประเด็นจะสืบสืบกัน แล้วผลที่เกิดจากสมาชิกก็จะเป็นอย่างนั้น บางทีจับไม่จริง หรือไต่สวนเป็นเวลานาน ๆ ก็อัน ครั้นไม่มีหลักฐานแล้วปล่อยก็เป็นได้ เพราะฉะนั้นจึงขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายพิจารณาในประเด็นข้อแรกสืบก่อนว่า เราควรจะวินิจฉัยอนุญาตให้เขาจับกุมหรือไม่ พูดในทางรัฐธรรมนูญ ก่อนที่จะมาประชุมที่ ข้าพเจ้าก็คิดว่ารักษาเกียรติภาพประธานสภาอย่างละเอียดรอบคอบแล้ว ในบางประเทศเขาเขียนไว้ให้อำนาจสภา ฯ คือสภา ฯ มีอำนาจที่จะให้จับได้ อย่างเช่น รัฐธรรมนูญของญี่ปุ่น คือ สภา ฯ อนุญาตให้จับได้ แต่ถ้าพิจารณาจากส่วนนี้ของรัฐธรรมนูญ

ในประเทศเราแล้ว เราจะถือเป็นหลักตามตัวที่เขียนว่า ละเพราะเวลาที่สหประชาชาติ
 เขาก็ เป็นหลักที่ห้ามไม่ให้จับตัวใคร ๆ จะจับใครก็ได้ในเวลาการสหประชาชาติเขาก็
 เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่าแล้ว ๆ เราไม่จำเป็นที่จะต้องจับใครมา นอกจากจะให้
 ตามประธานสภา ๆ คอยหนังสือไปตามหลักฐานของรัฐธรรมนูญ แล้วในเรื่องว่าผู้ถูกจับ
 มีกรณีอะไรบ้าง ข้าพเจ้าคิดว่าเราไม่จำเป็นต้องพูดกัน.

10. 38 II.

นายสุวิธ พิเศษกรรม (เขียนใหม่) : ในเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ
 ธรรมนูญรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจะไม่ก้าวไปถึงความผิดของบุคคลใด ๆ ที่เป็นสมาชิกในการที่
 รัฐธรรมนูญออกมา แล้วข้อหาในหนังสือของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคือว่าไว้
 ข้าพเจ้าได้ฟัง ตอนหนึ่งมีว่า " จะขอขโมยเอามาตรา 34 ไปใช้ไม่ว่า 35 ก็
 หมายถึงว่า มาตรา 35 ก็ขอเอาออกหลังรองสมาชิกสภา ฯ โยธาต แต่ที่ในการ
 ขโมยนี้ เราถือกันว่า รัฐธรรมนูญได้ให้เอกสิทธิ์ไทยเรียกว่า *Absolute Privileges*
 ของสมาชิก คือรัฐธรรมนูญมาตรา 34 เองจะแก้ไขหรือตีความอะไรไม่ได้แล้ว คือถ้า
 ถือว่าจะตีความมาตรา 34 ในสมาชิกสภา ฯ ลงมติว่า ควรจะยกเอาไปขึ้นหรือไม่ ก็ไม่มี
 อะไรที่จะตีความ เพราะมาตรา 34 โด่งไว้ชัดแล้วว่า จะจับใครได้ระหว่างสมัยประชุม
 ก็คงเป็นในพระธรรมนูญแล้ว และถ้าการสหประชาชาติเมื่อไรก็ตามผ่านสมัชชาสมัชชา
 ถ้าไม่จับเวลาการสหประชาชาติแล้ว จะมาขอเอาขึ้นในเวลาสมัยประชุมกัน รัฐธรรมนูญ
 มาตรา 34 ไม่ยอมให้ จะขอขโมยไปไม่ได้ ก็เป็นเอกสิทธิ์ของสภา ฯ โยธาต และถือ
 สิทธิมาตรา 3 อย่างที่หาของประธานสภา ฯ โยธาตปรานเมื่อมี กรณีที่เกี่ยวกับการขอ
 เอาออกแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ถูกต้อง - และแล้ว ๆ นี้ก็ไม่มีหน้าที่อะไรจะไปพิจารณา
 แล้วสภา ฯ เองจะลงมติไปว่าจะเอาออกในชั้นใดกัน ก็ไม่เป็นต่อสมัชชา เพราะการกระทำ
 เข้มขันที่ออกมาตรา 34 แห่งรัฐธรรมนูญ และเมื่อคิดอย่างแล้ว การกระทำนั้นก็เป็นการ

เป็นอันไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อเป็นเช่นนี้ สภา ฯ เราที่ไม่ทำอะไรก็จะต้องวินิจฉัยในเรื่องการขอที่ เบื้องหลังขอให้ทางประธานสภา ฯ ได้ขอรัฐบาลไปบอกว่า การนี้จะขออุปทานจากรัฐสภา ฯ กับ สภา ฯ ไม่มีสิทธิอะไรที่จะให้ไม่ได้ เพราะเอกสารนั้น รัฐธรรมนูญได้วางไว้ตามตัวแล้ว แต่อาจระบุในอนุมาตราที่ ๓๓ ก็สมควรว่าให้มีการเบ็ดตัวไปก่อนแล้วถึงค่อย คิดมีหลักฐานแล้ว โฉงไม่ของแล้ว เมื่อศาลรัฐสภาตัดสินแล้ว ก็ขออุปทานอีกขึ้นบังคับตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๓๓ ซึ่งเราจะอุปทานให้ สภาตัดสินโดยเร็วหรือไม่เท่านั้น แต่เวลานี้ยังไม่ไรเช่นกัน ยังไม่ถึงเวลาพิจารณา เรา ก็ไม่สมควรที่จะถ่วงถ่วงเราไม่ถึงคดีพิจารณา

เราละกัน ราชเจ้าเห็นว่า ไม่มีทางใดที่จะให้สภา ฯ พิจารณาได้ในเวลานี้ แล้วขอให้ยื่นเรื่องต่อขอให้ทางประธานตอบไปว่า ไม่ใจเรื่องให้สภา ฯ พิจารณาเช่นนั้น.

10,39 น.

คุณสุคนธ์วิฑิตนารถ (สมุทรสาคร) : ราชเจ้าขออธิบายความเห็นของ ท่านสมาชิกทั้งสองท่านที่เสนอข้อนี้ประชุมเมื่อสักครู่นี้ ก่อนอื่นที่เราจะพิจารณาคำขออุปทานจากรัฐสภาว่าการกระหวงมหาดไทยกัน เราควรจะต้องประเด็นกันเสียก่อนว่า ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หรือรัฐบาลเห็นหรือว่า มาตรา ๓๔ นี้ขอไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญบังคับไว้ชัดเจนแล้ว เมื่อขอไม่ได้โดยที่มีมติไว้มาตรา ๓๔ แห่งรัฐธรรมนูญแล้ว จะขืนไม่ได้ออกจากพระกระชาลิต มาตรา ๓๓ ก็บอกว่า ขนว่าขืนแล้ว ประธานแห่งสภา ฯ อาจสั่งปล่อยได้ เพราะเป็นสิทธิของสมาชิก แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยขอมา โดยอาศัยมาตรา ๓๓ โดยอุปโลกนึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ในเรื่องที่จะอาศัยมาตรา ๓๓ โดยอุปโลกนึ่งไม่ได้ เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวพันหาเรื่องศาลเป็นเรื่องที่จะดำเนินการพิจารณา ซึ่งต้องนอกสภา ฯ ก่อน ส่วนเนื้อหาเรื่อง

จับกุมในจังหวัดนนทบุรี ๓๔ ไม่มีทางที่จะปลด หรือวิจิจฉัย หรือมีความหมายที่เป็น
 อย่างที่ไปได้ โดยเหตุนี้รอดคุกมา เมื่อขอประกันและไม่มีทางที่จะบังคับได้จึงขอมา
 ในมาตรา ๖๖ โดยขุโดยแท้ที่ ทางสภา ฯ ก็ไม่มีทางที่จะวินิจฉัยว่าควรขอประกันหรือ
 ไม่ควรขอประกัน เพราะกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้นเป็นกฎหมายศักดิ์สิทธิ์ จึงขอไม่ได้ และ
 เมื่อขอไม่ได้แล้วจะมาตีความเพื่อให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ของรัฐธรรมนูญนั้นไม่น่าจะกระทำ
 ราชเจ้าผู้เสด็จว่า ความจริงเรื่องนี้เป็นเหตุที่ให้เกิดความวุ่นวายแล้วถึงกล่าว
 มาในทำปวารณเป็นเรื่องราว แต่ทำไมเหตุการณ์จึงมาบังเกิดจะต้องจับกุมในสมัยประชุม
 นี้เล่า ก็เป็นข้อเท็จจริงซึ่งน่าจะตระหนักถึงเหตุผล เรื่องนี้ไม่ใช่กล่าวถึง ๒ - ๖ วัน
 หรือกษัตริย์ประมุขที่ว่ากำหนดวันเวลานัดแล้ว น่าจะพิจารณาเสียก่อน ไม่น่าจะต้องให้
 สภา ฯ วิจัย หรือมาในสภา ฯ นอกอำนาจในชั้นนี้ ซึ่งสภา ฯ ไม่มีอำนาจ เพราะ
 รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายอันศักดิ์สิทธิ์ ย่อมจะให้ทำประธานตอบโต้ด้วยความเห็นของตน
 สมาชิกทั้งสอง คือเราไม่มีทางจะให้ทั้งสองอย่าง ท่านจะอนุญาตก็ไม่ได้ หรือจะไม่
 อนุญาตก็ไม่ได้ เพราะรัฐธรรมนูญบังคับไว้ไม่ให้จับกุมอย่างใด เพราะฉะนั้น การที่
 รัฐบาลเสนอขอมา จึงไม่ทำที่ที่จะต้องเป็นเรื่องวินิจฉัย ขอให้ท่านประธานสภา ฯ คอยรับแจ้ง
 ไปอย่างนี้เพื่อสมาชิกของราชเจ้าได้ทราบมาเถิด.

10.42 น.

นายผล แสพสระสี (รวมถ้อย) : ตามประเด็นที่ท่านประธานได้ชี้แจง
 ในที่ประชุมวิจิจฉัยนี้ ได้ให้วินิจฉัยในมาตรา ๖๖ แห่งรัฐธรรมนูญ คือเรื่องเกี่ยวกับการ
 พ้องร้องสมาชิกสภา ฯ ซึ่งท่านผู้แทนขอขมา ซึ่งเป็นรองประธาน ได้ขอเสนอให้พิจารณ
 มาตรา ๖๔ ซึ่งเป็นเรื่องการจับกุมกักขัง หรือหมายเรียกตัวสมาชิก ลับเสียก่อน เพราะ
 ปัญหาเรื่องพ้องร้องนั้นเป็นปัญหามาตั้งแต่ และตามนั้นพหามาตรา ๖๖ แห่งรัฐธรรมนูญ อ่า
 พิจารณาตามประเด็นที่ประธานได้ชี้แจงข้อสภา ฯ ก็ว่าควรพ้องร้องได้เพียงไรหรือไม่ก็
 เมื่อเราได้อ่านมาตรา ๖๖ แห่งรัฐธรรมนูญนี้แล้ว เราจะเห็นว่า การพ้องร้องสมาชิก

สภาฯ ในทางอาชานันท์ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นที่จะต้องได้ใบอนุญาตนอกจากสภาฯ ก่อน ส่วนการดำเนินการของสภาฯ เป็นเรื่องของสภาฯ ที่จะขออนุญาตนอกจากสภาฯ ก่อน การหลังเรื่องเป็นการปฏิบัติของส่วนราชการที่ขึ้นต่อสภาฯ ได้ ส่วนการพิจารณาเป็นกรณีพิเศษที่ของสภาฯ ซึ่งในรัฐธรรมนูญมาตราที่เขียนไว้โดยขอเพราะว่า ในระหว่างสมัยประชุม ข้าพเจ้าได้ดูโดยร่างสมาชิกสภาในทางอาชานันท์ ท่านว่าสภาฯ จะต้องได้ใบอนุญาตนอกจากสภาฯ ก่อนจึงจะพิจารณาได้ เมื่อถามว่าทำไมสภาฯ ใจกว้างผ่านมติของรัฐสภาขึ้นต่อสภาฯ นั้น ขึ้นต่อได้เสมอ แต่การพิจารณาของสภาฯ จะพิจารณาไม่ได้ ท่านว่าสภาฯ จะได้รับอนุญาตนอกจากสภาฯ ก่อน

เมื่อพิจารณาในข้อความมาตรา ๖๕ แล้ว ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าผ่านมติของรัฐสภา หรือมติของรัฐสภาที่มีความมุ่งหมายที่จะขึ้นต่อสภาฯ ได้ ข้าพเจ้าคิดว่าขึ้นต่อได้ก็มี โดยไม่ต้องรับอนุญาตนอกจากสภาฯ เมื่อสองตัวที่เป็นหน้าที่ของสภาฯ ที่จะขอรับอนุญาตนอกจากสภาฯ

ส่วนเรื่องมาตรา ๖๔ นั้น ความจริงเป็นหลักการของสภาฯ ข้าพเจ้ามีความเป็นส่วนตัวเห็นว่าท่านผู้แทนซึ่งได้สมัครมาเป็นสมาชิกสภาฯ การที่จะนำข้อความในรัฐธรรมนูญมาตราที่ความลับไม่ได้จะนำมาให้ รัฐธรรมนูญต้องถูกต้องโดยไม่ได้เป็น คือการพิจารณาของสภาฯ ครั้งหนึ่ง ๆ นั้น ถ้าเห็นผิดอะไรรัฐธรรมนูญครั้งที่เห็น ความจริงข้อความที่เขียนไว้คือว่า "เว้นแต่จะขึ้นในระบอบประชาธิปไตย" แต่ความจริงการกระทำผิดซึ่งท่านสมาชิกสภาฯ ผู้ขึ้นได้กระทำกันเป็นการกระทำผิดตามนั้น ถ้าจะเจ้ากรรมาธิการที่ขึ้นในสมัยที่ไม่ได้ระบอบประชาธิปไตย ข้อความในรัฐธรรมนูญที่มีไว้ก็เริ่มมี ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่ว่าในสภาฯ จะมีความไม่ได้ว่า ในที่ประชุมสภาฯ ผู้แทนสภาฯ จะมีความแตกต่างของการปฏิบัติจะเป็นที่น่าสนใจเป็นอันมาก ถ้าหากว่าผู้ขึ้นกระทำผิดจนเกิดความเสียหายในวงราชการและชีวิตของราษฎรอย่างร้ายแรงนั้น จะต้องกล่าวถึงอำนาจโดย

ไม่ชอบไม่ใคร่รักงานติดกัน ก็เป็นสิ่งที่แปลก ๆ พ่วงในชุดเป็นอันมาก แต่อย่างไรก็ตาม ความวิริยะอุตสาหกรร ๘๘ ก็เปิดโอกาสให้นักชังได้แนว ชาวเจ้าสิกว่า ทางฝ่ายบริหารอาจจะยื่นข้อส่งมาอีกสภา ๆ ขึ้นได้ทันที.

ประธานสภา ฯ : พูดถึงมากแล้วจะเอาอย่างไรกัน เรื่องก็ความจริง หนังสือที่เขียนมาที่เขียนไม่ชัด เขียนมาขอให้ข้าพเจ้าขออนุมัติสภา ฯ โทษอยู่ที่เขานี้ จะหมายความว่า ข้าพเจ้าจึงตั้งประเด็นไว้ที่ ๘ ข้อ เพื่ออภิปรายว่าจะอนุมัติให้ข้อเพื่อพิจารณา หรือจะอนุมัติให้ทั้งหมด แต่ก็ตั้งประเด็นให้พิจารณาไม่ใช่หมายความว่าให้ลงมติ แต่เมื่อหนังสือสำนักประธานเขียนมาเช่นนั้น ก็ในระหว่างสมาชิกเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นก็โดยปริยายมานานแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าถึงเวลาจะให้ลงมติได้แล้ว.

10.47 น.

พม ก.ค. รตอ สวีธรากร สมาชิกประเภทที่ ๘ : ความจริงเรื่องนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอข้อข้อใจว่า ความที่ทราบมาว่าทางคุณหลวงเสรี ฯ มีสิ่งไม่ใคร่ดีอย่างไร ไม่เขียนอย่างไร ข้าพเจ้าจึงคิดว่าควรจะเขียนถามท่านประธานว่า ท่านประธานจะเรียนถามคุณหลวงเสรี ฯ ไทหรือไม่ว่า ถ้าตัวจริงไปเขียนขึ้นมาเพื่อสนับสนุนแล้วมีปัญหาคือคุณหลวงเสรี ฯ ไป คุณหลวงเสรี ฯ จะไปถามว่าเขียนจะไทหรือไม่ เพราะมาหากว่าตัว ตัวจริงไปเขียนแล้ว คุณหลวงเสรี ฯ ไม่ไปไหนมีคดีของรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๔ แล้ว ตัวจริงก็ไม่สามารถดำเนินการลงคะแนน คำเป็นคดีเพื่อที่จะให้ท่านรัฐธรรมนูญในสมัยประชุมนี้ เพราะฉะนั้นข้อข้อใจของข้าพเจ้า คือคุณากจะใคร่เรียนถามท่านประธาน ว่าท่านประธานจะไปถามคุณหลวงเสรี ฯ ไทหรือไม่ว่า ถ้าตัวจริงไปเขียนมาสนับสนุน คุณหลวงเสรี ฯ ไทหรือไม่ว่า แต่ไม่ไร่นำมาความว่าจะเอาไปลงคะแนนหรือเอาไปก็ทิ้ง ท่านประธานจะกรุณาถามไทหรือไม.

ประธานสภา ฯ : ความที่ท่านสมาชิกท่านนี้ ข้าพเจ้าขอประพวนเรียนให้ทราบว่า ในมาตรา ๘๔ มีความชัดที่เขียนว่า "ในระหว่างสมัยประชุม ห้ามมิให้จับ

หรือหมายเหตุมติสมาชิกไปถนัดซึ่ง " คือหมายเหตุมติไม่โต้" จึงไม่โต้ ซึ่งเป็นเอกลักษณ์
 ของกฎหมายไทย เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ตามท่านที่จะเป็นทนายความ จะให้คำตอบค
 ึ่งก็เป็นถาวรเสีย เอกลักษณ์ของคนอื่น จะพากันหมุนเอามาประจานเสียแน่ ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
 เป็นเรื่องอำนาจที่ท่านจะตอบกับ ท่านสมาชิกก็จะเล่นจากประธานแน่ ท่านรัฐมนตรี
 ห้ามไม่ให้ออกหมายเรียกหรืออะไร เพราะฉะนั้นนี่เป็นของสำคัญ แต่ความจริงข้าพเจ้า
 เห็นถือว่า ในเวลาว่างรัฐมนตรีก็มีไปพิจารณากฎหมายของต่างประเทศ + กฎหมาย
 ต่าง ๆ เราไปเห็นรศีกศึกษามากมายมาก วิชาที่หนึ่ง เรามองหมายเรียกโทษอาญา
 จะฟ้องก็แต่ฟ้องของคดีจากสภา ๆ จะฟ้องคดีตามที่ฟ้องของคดีจากสภา ๆ แล้วซึ่ง
 จะจับกุม มันเกิดไป

นี่ มาอีกอันหนึ่ง ถ้าใครจะขอ เราถือว่า การฟ้องคดีอาญา ถ้าจะเอาให้
 ฝ่ายเราเกิดราคาของจับกุมก่อนแล้วจึงฟ้องร้อง เพราะฉะนั้นกฎหมายรัฐธรรมนูญประเทศ
 ต่าง ๆ ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส ๒๒๒ หรือประเทศอื่น ๆ เราจึงในโลกาของนิติศาสตร์ ๆ ขึ้น
 แต่เดิมนักกฎหมายไทยมี ๑ มาตรา คือมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ขึ้นมา ของเรามี
 เพียงมาตราเดียว คือเราขาดจะโทษของเราวิเศษด้วย การฟ้องคดีอาชญาในคดี
 อย่างคดีต่าง เราไม่กลัวผิดละคดีนี้เสียรศีกศึกษาให้ให้มีอิสระเต็มที่ ไม่ฟ้องจับกุม
 คุมขังอะไร ฟ้องก็ฟ้องไป เมื่อต้องการจะขอพิจารณาคดีอาชญาของบุคคลทางสภา ๆ เพื่อ
 พิจารณาพิจารณาคดีอาชญา แต่การจะขอพิจารณาคดีอาชญาใน พหุภาคไทยหรือทางศาลก็ยังมี
 ระเบียบปฏิบัติมาแต่ ในฉบับที่ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสเสนอระเบียบปฏิบัติของมาตรา ๑๑
 มาตรา ๑๒ ขึ้นมา แล้วส่วนของเราเห็นว่าควรจะเป็นกติกเอง คือคนที่ไม่พอใจ ทำอย่างไรก็
 ไม่พอใจ หลักฐานไม่พยานทำอย่างไรก็ไม่พยาน เพราะฉะนั้นจึงได้เขียนรัฐธรรมนูญมาตรา
 ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๑ เติม จะฟ้องต้องขอหมายจับของ ขอหมายพิจารณาคดี
 แล้วจะแก้ทำอย่างไร ไม่พยานเป็นขอหมายพิจารณาคดี แต่ส่วนเรื่องจับกุมตามที่ท่านสมาชิกหลาย
 คนพูดมาตัวก็เสียเอกลักษณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเขียนในที่นี้แล้ว

ที่จะถามว่า ถ้าถามไปเต็มว่าสมาชิกจะรวมประธาน หรือทั้งกายไม่พูด แต่ประเด็น
ที่เสนอสภา ฯ นี้ บางคนก็เห็นไม่ชอบก็มี บางคนก็ชอบตรง ๆ ว่าไม่ชอบให้ร่างเจ้าคณะไป
เขียนเอง และร่างเจ้าก็เห็นว่าไม่ค่อยเหมาะสมแล้ว ร่างเจ้าจะขอในที่นี้.

๒๐.๕๕. ๒.

นายโสภณ สุทธิระ (ขอแมก) : เรื่องนี้สมาชิกได้ทราบแล้วว่า เป็น
เรื่องสิทธิของสมาชิกสภา ฯ ร่างเจ้าสงสัยว่าเมื่อไรที่จะทูลลงมติ ร่างเจ้าเองอาจจะ
ให้ท่านสมาชิกซึ่งถามได้ดูร่างว่า การที่เราเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร -
กรรมคุณมีเจตนา ๒ ข้อเท่านั้นเอง คือการอภิปรายกัน และเราจะเป็นการอภิปรายกันให้
ชื่อว่าไม่เป็นการคิด มันอย่างหนึ่ง และประการที่ ๒ ในข้อนี้ในสมัยประชุมสภาผู้แทน
ถ้าเราไม่ทำถึงเจตนาของเราแล้ว การเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเรา ก็เป็น
ประต่องว่าเป็นบุคคลธรรมดา คือหมายความว่าไม่มีเจตนาอะไร ไม่สามารถที่จะปฏิบัติ
หน้าที่ได้ เราต้องนึกเสมอว่าเราเด็กมีการเรียนการสอน ถ้าเราคิดว่ามีศักดิ์สำคัญ ๆ เรา
คู่สภา ฯ นี้ มีเจตนาที่จะมีศักดิ์กับ รัฐบาลก็สิ่งนั้นสมาชิกฝ่ายค้านเขียนทั้งหมด แล้วการ
พิจารณาการที่จะเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติต่อไป ถ้าเป็นกรณีอย่างนี้ร่างเจ้าเสนอมาเห็น
ผิด และผิดก็จะเป็นอย่างไรบ้าง เพราะฉะนั้นร่างเจ้าก็คิดว่าไม่ทูลลงมติอะไรทั้งสิ้น
เพราะว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่ให้เจตนาให้โดยจะพิจารณากฎหมายของสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎร ไม่ใช่โดยที่สภาผู้แทนราษฎรที่ของคนใดคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นร่างเจ้าขอเสนอ
ให้ท่านร่างแก้ไข แล้วขอให้นำมติที่สภาผู้แทนราษฎรทูลไปเพื่อไม่ให้เสียเวลาของสภา ฯ
ท่านดูใจเห็นด้วยไม่ทูลรับของ.

ประธานสภา ฯ : เมื่อท่านทูลการเช่นนี้ก็ให้ ร่างเจ้ามีมติเหมือนเดิม
ถ้าร่างเจ้าจะไม่เสนอที่ผู้สวดมนต์ที่หมอบ เพราะเป็นหนังสือราชการสำคัญและขอในเสนอ
สภา ฯ เพื่ออนุมัติ ร่างเจ้าจึงเสนอสภา ฯ แต่เมื่อท่านเสนอเช่นนี้ เพราะฉะนั้นร่างเจ้า
จะเห็นผิดก็เป็นผิดถึงที่สุดให้สภา ฯ รับฟัง นำญูใจเห็นว่าควรไม่เรื่องให้ท่านไปโดย

บทเรื่องยื่นขึ้นปรึกษา ขอให้ไปตรวจเมืองขึ้น

สมารักษ์ณเมืองทวาย เมืองทวาย

ประมาณศก ๓ : เป็นอันว่าที่ประชุมคณะโตมร เรื่องยื่นขึ้นปรึกษาต่อไป

ในวาระต่อไป กระฎุมภ์ กระฎุมภ์ ๑ ของนายโสมทัต สุทธิธรรม เรื่องการ

ยกเลิกบริเวณการปกครองเมืองทวาย

นายโสมทัต สุทธิธรรม (ขอแปลน) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังนี้คือ ไข

ไข

เนื่องจากปรากฏว่า มีราษฎร เป็นจำนวนมากในจังหวัดระนองนั้น ได้ถูกเกณฑ์

ไปช่วยราชการทหาร เมื่อมาถึงแล้วส่วนมากมักป่วยเจ็บถึงไม่หายก็ ประสงค์การอาศัยไม่

ก็ขอ ๗ จึงขอเรียนถามว่า รัฐบาลจะดูแลราษฎรเหล่านั้นให้ได้รับความช่วยเหลือและเงิน

ช่วยเหลือในลักษณะใดบ้างหรือไม่

นายเล็ง ศรีสมวงศ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวง

การคลังขอเสนอว่า เสียใจที่จะช่วยราษฎรเหล่านั้นให้ได้รับความช่วยเหลือและเงินช่วยเหลือ

การปกครองที่หาไม่ได้ นอกอย่างใดก็ดี ถ้าราษฎรคนใดใดป่วยเจ็บเป็นเหตุต่อสุขภาพ

หาเลี้ยงชีพไม่ได้ ก็ขอได้รับการยกเว้นเงินช่วยเหลือการปกครองที่หาไม่ได้ เงินช่วยเหลือ

การปกครองที่หา ความช่วยเหลือที่ใดมีมติไว้ในประมวลกฎหมาย มาตรา 174 (๑) นั้น

ประมาณศก ๓ : กระฎุมภ์ ๑ ของนายโสมทัต สุทธิธรรม เรื่อง นโยบาย

การเลิกการปกครองอำเภอทวาย

นายโสมทัต สุทธิธรรม (นครศรีธรรมราช) : กระฎุมภ์ ๑ ของวันที่ ๑๖

กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๑๗ ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังนี้

คือ

๑. การอำเภอทวายได้ตั้งขึ้นก่อนสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว บัดนี้ปรากฏว่า

ชื่ออำเภอ ทวายว่า จะเปิดให้เรียกชื่ออำเภอใหม่หรือไม่

พิจารณาที่จะลดไว้ในที่อื่น แต่ขอคืนในหนังสือพิมพ์ไม่ได้.

ประมาณค่า : กระดาษไปรษณียบัตรเป็น มูลค่า 1 บาท 50 สต.

ตามเป็นมูลค่า (กระทรวงมหาดไทย) : กระดาษไปรษณียบัตร

เมื่อวันที่ 18 กันยายน พ.ศ. 2497 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

1. เงินค่า ส.ป.ส. ที่รัฐบาลเก็บได้จากราษฎรใน ทั่วประเทศว่า ใน

ปีใด ๆ มีจำนวนเท่าใด และจ่ายไปประเภทใดบ้าง

2. มีกี่ การอุดหนุนเงินเมืองขนาดใหญ่ ภาคอื่นใด ๆ ของรัฐ

มาส่งกองทัพของกระทรวง ส.ป.ส. จะโดยวิธีใด

บ.อ.หลวงปู่ด้าย ส.ป.ส. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า 1. เงิน ส.ป.ส. ที่เก็บได้แยกเป็น 3 ประเภทดังนี้

พ.ศ. 2494 474,369.51 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

น้ำท่วมเขตกองน้ำ พ.ศ. 2495 1,519,407.05 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

น้ำท่วมเขตกองน้ำ พ.ศ. 2496 1,037,409.13 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

น้ำท่วมเขตกองน้ำ พ.ศ. 2497 1,999,941.00 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

น้ำท่วมเขตกองน้ำ พ.ศ. 2498 1,000,000.00 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

น้ำท่วมเขตกองน้ำ พ.ศ. 2499 411,118.42 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

น้ำท่วมเขตกองน้ำ รวมกับทั้งสิ้น 6,229,229.70 บาท (เงินที่รัฐบาลเก็บขึ้นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยน้ำท่วม)

ของรัฐบาลกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการสาธารณสุข

กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการคลัง

กระทรวงการสาธารณสุข กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ

กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการสาธารณสุข กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์

กระทรวงการพาณิชย์ กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงการสาธารณสุข กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์

อากาศ จำเป็นแต่จากเตรียมความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ
 จำเป็นแต่จากสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับภัยทางอากาศ จำเป็นแต่จากสร้างที่พักสำหรับผู้อพยพ
 หลบภัยทางอากาศ ส่วนการจ่ายเพื่อส่งเคราะห์ครอบครัวทหาร ๆ ที่มีโทษ ก็คือเรื่อง
 อุปโภคบริโภคให้แก่ครอบครัวทหารที่ไปปฏิบัติราชการชายแดน ซึ่งครอบครัวที่สม ในครอบครัว
 ทหารที่ไม่ปฏิบัติราชการชายแดนยังไม่ทำตัวประกอบความเสียหาย เสียชีวิต จำเป็นแต่จากมอบหมาย
 ให้กับครอบครัวที่ไปปฏิบัติราชการชายแดนเรื่องค่ารักษาพยาบาลเป็นต้น

หนึ่ง การรับ จ่ายเงิน ส.ป.ส. และยกเงินคงเหลือให้ใช้ทำการโฆษณา
 ทางวิทยุกระจายเสียงให้ทราบแก่ประจำเดือนทุก ๆ เดือนส่งให้มาแล้ว

๒. การรณรงค์ให้ช่วยเหลือบิดามารดา ส.ป.ส. ที่มี ใต้ประกาศยกเลิกแล้ว
 ณ ๓ มกราคม ๒๕๐๖

หมายเหตุ ๑. ยอดเงินคงเหลือเดือนวันที่ ๓๑ ต.ค. ๕๖ ๑,๖๗๖,๖๐๗.๒๖ บาท (หนึ่ง-
 ล้านสามแสนเจ็ดหมื่นแปดพันสองร้อยเจ็ดบาท สิบเก้าสตางค์)

๒. ส.ป.ส. เลิก ๑ ม.ค. ๕๗ และรับมาถึง ๓๑ ต.ค. ๕๖ เป็น เพราะ
 จังหวัดต่าง ๆ ส่งมาตามหลัง.

ประธานสภา ฯ : กระตุกไปทองนายนถ แสยงระดี เรื่องการจ่าย
 เงินกู้เพื่อสหกรณ์.

นายถถ แสยงระดี (รองแทน) : ขอดอน.

ประธานสภา ฯ : กระตุกไปทอง ร.ท.อุท ทัศนสุทธิ เรื่อง เตรียมการ
 ช่วยเหลือประชาชนและทรัพย์สินของประชาชน เมื่อถูกข้าศึกโจมตี.

ร.ท.อุท ทัศนสุทธิ (นครราชสีมา) : จ้าขอช่วยตั้งกระตุกท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย คึงต่อไป

เนื่องจากภาวะการตั้งสงครามในเวลานี้ยังไม่สงบจึงจุดคนนัก ราษฎร

ในส่วนภูมิภาคส่วนใดตั้งอยู่โดยบุคคลหรือราษฎร โรงงาน ทางรถไฟ-ทางบก โคมไฟโดยรัศมี
และเขตรอบข้างถึงทางอากาศ เมื่อกรณีเป็นเหตุเกิดโรคพิษของประชาชนกึ่งชีวิตของประชาชน
กึ่งชีวิต อาจเป็นหนทางได้ ขอทราบ

1. รัฐบาลได้เตรียมการป้องกันโรคพิษกึ่งชีวิตประชาชนความข้อใดจึงมี
กล่าวถึงส่วนใดหรือไม่

2. การขนส่งทรัพย์สินของประชาชนและประชาชนอยู่ในเขตที่กล่าวแล้ว
เสียไปที่ปลอดภัย รัฐบาลได้เตรียมการไว้บ้างใดหรือไม่

3. รัฐบาลได้เตรียมที่หลบภัยที่อาศัย อาหารการกิน ยารักษาโรค การ
รักษาความสงบเรียบร้อยไว้ที่ปลอดภัย อย่างไรบ้าง หรือไม่

น.อ. หลวงสุภคณาธิบดี ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบดังนี้ ข้อ 1 ข้อ 2 ขอตอบรวมกันว่า กระทรวงมหาดไทยได้จัด
ตั้งกองการอพยพขึ้น เพื่อดำเนินการป้องกันโรคพิษกึ่งชีวิตประชาชน โดยอพยพไปเสียในต่าง
จากเขตภัยอันตราย และตั้งในร้านหลวงประจำจังหวัดจัดการและบำรุงการที่อยู่ในเขตภัยอันตราย
ในอพยพไป พร้อมกับจัดสถานที่และยานพาหนะสำหรับการอพยพแล้ว

2. รัฐบาลได้เตรียมที่หลบภัย ยารักษาโรค การรักษาความสงบเรียบร้อย
ไว้แล้ว ส่วนอาหารการกินในเวลานี้ยังไม่มีความจำเป็นจะต้องเตรียม แต่ความโครงการ
การจัดการไว้แล้วสำหรับกรณีที่มีความจำเป็นเกิดขึ้น.

ร.ม. สุทธิ กิตติสุขุทธิ (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขออภัยที่ไปว่า ที่
รัฐบาลได้บอกได้ว่าได้เตรียมการขนส่งไว้ในส่วนภูมิภาคสำหรับชนโรคพิษกึ่งชีวิตของประชาชนไปนั้น
รัฐบาลได้จัดหาพาหนะอะไร ไรเกือบ หรืออะไรกัน

น.อ. หลวงสุภคณาธิบดี ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
รัฐบาลเตรียมทุกอย่างที่เป็นยานพาหนะ ที่จะใช้ได้ในกรณีอพยพแล้ว.

ร.ท. อุต พิทยสุทธิ (นครราชสีมา) : ข้าราชการกรมโรคติดต่อ กรมการแพทย์ ได้แจ้งว่า ราษฎรทั่วไปได้มีการเจ็บไข้โดยทั่ว และนอกจากนี้ราษฎรที่ไม่อยู่ในที่แห่งหนึ่งความต่างจังหวัดมีราษฎรบางท่าน ทางฝ่ายรัฐบาลก็ได้ให้การไว้ และการเตรียมการนี้ก็ได้เป็นผลดีแก่ราษฎรอย่างโรครีโอโน.

น.ต. หลวงสุรพลาสิน ร.ม. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
 ที่ท่านสมาชิกผู้ถึงกระชั้นถามมีผู้ด้วยกัน ๒ ประเด็น คือ ๑. เรื่องนี้ เรื่องข่าวนั้น ทางกรมได้เตรียมอย่างดีที่สุดเท่าที่จะเตรียมได้ ความขาดแคลนในเวลาที่จำเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว อีกที่สอง เรื่องความปลอดภัยของผู้ป่วย ทางรัฐบาลก็ได้เตรียมป้องกันอย่างเต็มที่ ส่วนเรื่องโรครีโอโนนั้น เป็นของธรรมดาอยู่แล้ว.

ประธานสภาฯ : นายกระทรวงฯ ขอไปปรึกษาข้าราชการที่ศึกษาในสังกัด
 กรมการแพทย์ วิชาอื่นเพื่อพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญ ของรัฐบาล.
 +ปรับปรุง

๑๑.๐๘ น.

พ.ค..ควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : รัฐสภาขอประทานเสนอมติให้ตั้ง
 กรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาว่าควรขอพระราชทานแห่งราชอาณาจักรไทย
 สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนมาตราใด อย่างไรบ้าง เพื่อให้เหมาะสม
 สมกับสถานการณ์ของประเทศในปัจจุบัน และเพื่อให้การปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ
 ประชาธิปไตยเป็นผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น สำหรับคณะกรรมาธิการวิสามัญมีรัฐสภาขอเสนอใน
 แห่งนี้จำนวน ๑๖ นาย และรัฐสภาขอเสนอรายชื่อครั้งหนึ่ง ส่วนอีกครึ่งหนึ่งของ
 ในสภา ฯ พิจารณาเลือกจากบรรดาสมาชิกหรือบุคคลอื่นใดตามแต่สภา ฯ จะเห็นสมควร
 เมื่อกรรมาธิการมีความเห็นประการใดจักได้เสนอขอต่อสภา ฯ ให้รัฐสภารับไป
 เป็นสารแก้ไขต่อไป

เหตุผลที่รัฐสภาเสนอมตินี้ก็เพราะว่า ด้วยรัฐสภาได้พิจารณาเห็นว่า รัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทยนี้ พระมหากษัตริย์ได้พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยมาแต่ปี พุทธ-
 ศักราช ๒๔๗๕ นับตั้งแต่วันพระราชทานรัฐธรรมนูญเป็นต้นมาจนถึงบัดนี้ถึงเวลาถึง ๑๖ ปี
 แลแล้ว เหตุการณ์บ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก และการปกครองระบอบประ-
 ชาธิปไตยได้ถึงความเจริญให้แก่ประเทศชาติเป็นอันมากประการ บัดนี้รัฐสภาให้ความ
 รู้สึกว่ารัฐธรรมนูญประชาชนชาวไทยต่างได้ทราบซึ่งถึงจุดประโยชน์ของการปกครองใน
 ระบอบรัฐธรรมนูญเป็นอย่างดี ^{ใน} ทบายนอนนี้จะเห็นได้จาก การสมัครรับเลือก และการเลือก
 ตั้งผู้สมัครในสมัยหลัง ๆ นี้ ประชาชนได้มีความสนใจขึ้นเป็นลำดับ ฉะนั้นจึงควรจะ
 ได้มีการส่งคานาารรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสักครั้งหนึ่ง อาทิเช่นจะถึงเวลาเลิก
 บทระเพาะกาลเมื่อใด ควรมี ๒ สภา หรือสภาเดียว มาตราใดในรัฐธรรมนูญควรยกเลิก
 หรือแก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติม เหล่านี้เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์
 ของชาติในขณะนี้ และเพื่อให้ระบอบการปกครองประชาธิปไตยได้เป็นไปโดยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
 อารยะประเทศทั้งหลาย

ในการที่รัฐบาลเสนอดัตติเช่นนี้ต่อสภา ฯ ก็เนื่องจาก ได้พิจารณาเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยนี้ พระมหากษัตริย์ได้พระราชทานให้แก่ปวงชนชาวไทย แล้ว คนไทยทุกคนซึ่งท่านได้ เป็นผู้พบอยู่ ณ ที่นี้ จึงมีตัวเป็นเจ้าของด้วย ฉะนั้น เพื่อสรุ ความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และ เพื่อความศักดิ์สิทธิ์แห่งรัฐธรรมนูญในการบังคับ- บานซึ่งควางใหม่ผู้แทนราษฎร ได้มีส่วนพิจารณาให้ความคิด เห็นร่วมกับรัฐบาลด้วย เมื่อ บรรพชาธิการ ได้พิจารณาความเห็นประการใด จักได้ขอต่อสภา ฯ เพื่อรัฐบาลจะได้ รับไปดำเนินการแก้ไขต่อไป

11.12 น.

พระยาวิฑูรกรรมติเบต (สุทนต์ธานี) : เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมากเรื่องหนึ่ง ที่เจ้าราชผู้สภา ฯ ตั้งแต่สภา ฯ ตั้งขึ้นมา เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่งและ ข้าตเจ้า จึงขอวิงวอนขอท่านประธาน ได้มี ใจกว้างขวาง ได้ฟัง เมฆุตถ์ถนอย

ความเจริญสภาผู้แทนราษฎร หรือหลักประชาธิปไตย เป็นเรื่องสงคร มหรือการแก่ง แ่งกัน ในระหว่างผู้มีอำนาจกับราษฎรตลอดมา เป็นเรื่องของทั้งสองฝ่ายนี้แก่งแย่งกัน คือส่วนหลักประชาธิปไตยแล้ว อำนาจสูงสุดอยู่ที่ราษฎร ไม่ใช่อยู่ที่ผู้มีอำนาจผู้หนึ่ง นั้น เป็นหลักของประชาธิปไตย และการแก่งแย่งกันก็มีมาอย่างนี้จนตลอดมาทุกวันนี้ ประชาธิป โทยมีตัวขึ้นทุกที บัดนี้เมืองไทยถึงเพียงถึงดังนั้นก็ไปทางนั้น จึง ได้รัฐธรรมนูญขึ้น เมื่อ รัฐบาลเสนอดัตตินี้เข้ามาดีเป็นที่น่าพอใจ แต่ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ข้าพเจ้าเป็นห่วงผู้ อย่ำแข็งความยึดถือไป สิ่งทั้งหลายแน่ถ้อยคำไม่สำคัญเท่าการกระทำ การกระทำนั้นสำคัญ ที่สุด เพราะฉะนั้นคงดูว่าการกระทำเป็นอย่างไร การที่รัฐบาลเสนอดัตตินี้เข้ามาอย่าง ในนี้แก่ไรรัฐธรรมนูญ ซึ่งความเจริญก็มีแต่ผู้ดีเรานับถือเป็นผู้ดีผู้ดี เมื่อได้สมาชิกก็ต้อง ถูกจับ มีประโยชน์มากเข้าหลักประชาธิปไตยอยู่แล้ว แต่เพราะ เหตุที่รัฐบาลนี้เสนอดัตติ นี้มาให้นัก ในสภา ฯ นี้แล้วได้ผู้ใดโดยไม่มีขอบเขต ทำให้ข้าพเจ้าเป็นห่วงมาก คือว่า จะแก้ให้ถกแย้งไปยึดถือหรืออย่างไร หรือจะแก้ไขประชาธิปไตยให้ได้เหมือนอย่างบางประเทศ

ที่ข้าพเจ้าเห็นต่างกับข้าพเจ้าไม่เหมือน ไม่ใช่ข้าพเจ้าไม่เหมือน เหมือนข้าพเจ้าขอ
 เรียนถึงข้าพเจ้าว่า เมื่อสมัยก่อนมีเองข้าพเจ้าเสนอต่อที่รอตทั้งพรรคการเมืองขึ้นมา
 ซึ่งพรรคการเมืองไทยทั่วโลกถ้าไม่พรรคการเมืองก็เป็นประชาธิปไตยโดยที่คนๆ นั้นเอง
 หรือเรียกของแดงว่าเป็นของดำ มันไม่ใช่ประชาธิปไตย ในจิตใจของข้าพเจ้าทั้งคณะ
 พรรคการเมืองนั้น ได้รับความศรัทธาบางส่วน เกิดที่จากนายกรัฐมนตรีผู้หนึ่ง ไม่สนับสนุน
 ก็แสดงว่าท่านไม่เต็มใจที่จะสนับสนุนวิธีการปกครองของประชาธิปไตยซึ่งนั่นก็เป็นเมื่อ
 สมัยประชุมครั้งที่แล้วมา แต่พอเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าพรรคการเมืองที่
 มีอยู่ขณะนี้จะไม่ดี แต่ท่านเสนออีกต่อไปทำให้ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าจะเกิดก่อน
 หรืออย่างไร ข้าพเจ้าขอให้ออกกฎหมายพรรคการเมืองให้มีความระบอบประ
 ชาธิปไตยเสียก่อนแล้ว แล้วจึงจะมาใช้เมื่อเลือกตั้งแล้วแล้วก็ได้ ท่านบอกว่าเลิก
 ทำไป เมื่อเลือกตั้งท่านอื่นเข้ามาเขาไม่ใช่ก็ได้ ก็แสดงว่าท่านไม่สนับสนุนประชาธิปไตย
 การแสดงของท่านนั้นเป็นการแสดงเหตุที่สองที่ข้าพเจ้าทราบเขียนว่าข้าพเจ้า
 เป็นห่วง ก็คือว่าประชุมคราวที่แล้วนี้เอง ท่านบอกว่าอำนาจของท่านได้ลดลงไปจาก
 ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เหลือ ๑ เปอร์เซ็นต์ ก็เห็นว่าข้าพเจ้าอยากจะทำอะไรก็ทำได้
 นั่นแหละ/ท่านว่าเห็นเห็นเห็นนี่ไม่ใช่วิธีประชาธิปไตย ข้าพเจ้าก็บอกว่า นั่นแหละ ท่านว่า
 เห็นเห็นเห็นนี่ก็ไม่ใช่ประชาธิปไตยนะซิ หากก็มีคนใส่เท้าไม่ว่าตั้งศาลเห็น แล้วท่านก็
 บอกว่า ไม่ใช่ วิธีการอย่างนี้ไม่ได้สนับสนุนประชาธิปไตย นั่นแหละ ท่านหวงอำนาจของ
 ท่าน เพราะฉะนั้นท่านจะแก้กฎหมายรัฐธรรมนูญให้ท่านมีอำนาจมากขึ้นก็ได้ ซึ่งเราก็
 รู้ไม่ได้

๑ นายพัน สุพรรณสาร (พรรคนครวิบูลย์) : มันไม่ถูกประ เค็น ประเค็นว่า
 ทั้งพรรคการเมืองหรือไม่

ประธานสภา : ไม่ใช่ ขอให้ทั้ง ข้าพเจ้าก็ได้ช่วยความพยายาม แต่
 มันไม่ถึงคราวที่ข้าพเจ้าจะหนัก เพราะฉะนั้นขอให้ออกไป

ก็หมดเรื่อง ข้าพเจ้าทำถูกแล้วก็ไปนอนบ้าน มาเลือกแต่เฉพาะรัฐบาลก็หมดเรื่อง นี่ไม่ถูกข้าพเจ้าไม่ทราบว่าท่านไปเอามาจากไหน

ข้อที่ ๑ ก็คือ ถ้อยคำที่ว่า นี่เราจะทำกันจริงหรือไม่จริง ถ้าการกระทำที่ว่าจริงหรือไม่นี้จะถูกชักให้เห็นด้วย ก่อนนี้เราอาจจะถูกกินสวาม ๗ งาม ๓ ก็ได้ แต่ที่นี้การกระทำท่านก็ได้เห็นรัฐบาลกระทำมาแล้ว เพราะฉะนั้นสมาชิกในสภา ๗ นี้ก็พอจะตัดสินได้ว่ารัฐบาลจะมีสมาชิกออกนอกชั้นหรือไม่ ถ้ารัฐบาลสมัครที่จะมีสมาชิกออกนอกชั้นก็จะทำอย่างที่ท่านว่า คือข้าพเจ้าวางเงื่อนไขให้เสร็จแล้วข้าพเจ้าก็มาเสนอข้อสภา ๗ นี้ พอโหวตลง ก็ตามรัฐบาล การที่เป็นรัฐบาลนั้นต้องมีเสียงข้างมาก ถ้ารัฐบาลไม่มีเสียงไม่มีพวกในสภา ๗ นี้ ก็เป็นรัฐบาลไม่ได้ ไม่ว่ารัฐบาลไหนในโลกที่ไร้ระบอบการปกครองอย่างนี้ ต้องมีเสียงข้างมากทั้งนั้น นี้ก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการโหวตอย่างนั้นก็เป็นการที่ว่ารัฐบาลจะเอาอย่างไหนแล้วก็มาประชุมกัน อย่างในต่างประเทศเขาก็ประชุมหัวหน้าพรรคฯ เห็นด้วยกันรัฐบาลแล้ว เราไม่ต้องอภิปรายเป็นรายบุคคล หัวหน้าพรรคของเราทุกคนก็แล้ว ไม่เหมือนอย่างของเรา ของเราน่ามากกว่า เขาทุกคนก็หัวหน้าพรรคคนเดียว พอโหวตก็ยกมือขึ้นพร้อมกัน ท่านไปเรียนที่อเมริกา ก็คงเคยเห็น เรามีวีปออกไปตามเข้านาโหวต เมื่อมาถึงคณะกรรมการของเขามือทางไหนเขาก็ยกมือทางนั้น นี่ของเรายังไม่โน้มน้าวใคร ทุกคนเป็นพรรคประจำตัว ข้าพเจ้ามีอยู่ทั้งที่ร้องพรรคก็ไม่รู้ แล้วข้าพเจ้าก็ของใครหนึ่งคนที่ขอพรรคแต่พรรคเรื่องมีเป็นอย่างนี้ อย่างนี้จึงสะดวกกว่าอย่างนั้นอีก และข้าพเจ้าก็ไม่ใคร่จะเกรงอะไรเลย ข้าพเจ้ามีความเห็นอย่างไรข้าพเจ้าก็เสนอมติตามอย่างนั้น ท่านจะเอาหรือไม่เอา ถ้าท่านไม่เอาก็ไปร่างกันเอง ข้าพเจ้าขอเสนอกรรมาธิการครั้งหนึ่งอีกครั้งหนึ่งท่านจะเลือกใครก็ได้ ไม่ใช่เฉพาะแต่สมาชิกจะเป็นคนร่างนอกก็ได้ ข้าพเจ้าขอไว้กว้าง ๆ เสียอีก ท่านจะเลือกใครก็ได้ แค่อีกครั้งหนึ่งนั้นข้าพเจ้าจะขอเอา ๑๗/๒๒ เอกซ์เป็คตัวช่วยให้ความดีความเห็น แล้วท่านจะมาบอกข้าพเจ้าจะมีสภา ๗ ออกนอก แล้วเสนอมาบังคับโดยที่ข้าพเจ้ามีพรรคพวกสนับสนุน

ไม่

ถ้าอย่างนั้นแล้วข้าพเจ้าเป็นรัฐบาลไม่ได้ พอโหวตถึงก็ล้มตก ผู้แทนอุทัยเสนอะไรมาที่
เจ็ดคืนมาแล้วจะหาว่าข้าพเจ้ามีคอกนอกอัน ขอให้ท่านสมาชิกพิจารณาว่าเป็นจริงอย่างนั้น
หรือไม่

อันที่ ๘ ที่ว่าข้าพเจ้าอย่างจะไล่อำนาจ เหมือนอย่างที่เราพูดคราวก่อน .นั้น
มันเป็นเรื่องของการปกครอง ขอให้ท่านคิดดูที่ข้าพเจ้าจะชักตัวอย่างไร เห็น เจนรัลที่เคียว
ประเทศอังกฤษเขาเพิ่งเลิก ถ้าท่านไล่อำนาจแล้วจะเห็นได้ เขามอบอำนาจให้รัฐบาลเต็ม
ที่ เมื่อวันที่ 14 ที่แล้วมานี้เอง แล้วข้าพเจ้า ๆ นี้ก็มอบอำนาจอะไรให้ข้าพเจ้าบ้าง ถ้า
เราจะถือแบบประชาธิปไตยแล้วก็ประเทศอังกฤษนี่แหละแบบแหละ อังกฤษเขาก็มอบอำนาจ
ให้แล้ว แล้วที่ท่านว่าอเมริกาหนักยิ่งแล้วใหญ่ที่เคียว เวลานี้เปเรซิเคนต์เท่าซิมติกเคเคอร์
ที่เคียว ข้าพเจ้าเคยไปดูเขาประชุมกัน ๘ คนเท่านั้น และท่านที่ไปเรียนอเมริกาข้อมูรูก็
กว่าข้าพเจ้า เพราะฉะนั้นไม่ใช่ว่าข้าพเจ้าอยากจะได้อำนาจ คือการที่ได้อำนาจมาแล้ว
ใช้อำนาจไม่เป็นนั้นเป็นทางเสื่อม ถ้าใช้อำนาจก็ของใช้ข่างระวังที่สุด เพราะเราเป็น
นักการเมืองควยกัน เราต้องการเปลี่ยนวิธวิธีคืออย่างที่เราเรียกว่าความนิยมหมื่นของประชา
ชนจึงจะเป็นนักการเมืองได้ ไม่อย่างนั้นท่านสมาชิกสภา ๆ ท่านจะมาโต้กับข้าพเจ้าทำไม
เพราะบ้างเรื่องอันนี้เห็นด้วยข้าพเจ้า แต่ก็คงได้เอาเส้นก่อน นี้เราก็รู้ ๆ กันอยู่แล้ว
ข้าพเจ้าก็เหมือนกัน เหมือนกันไม่มีผิด ข้าพเจ้าอยากจะเป็นรัฐบาลที่มีคนนิยมหมื่นมากที่สุด
ถ้ามีคน ๑๐ ล้านคนนิยมหมื่นข้าพเจ้า ขอให้เลิกเสียเถิดข้าพเจ้าขอเป็นนายกรัฐมนตรี
ชีวิตจะไม่ปล่อยเลย เพราะฉะนั้นจึงเป็นตารที่ว่า การปกครองเราจะคงให้อะไรกับเขาบ้าง
ที่จะปกครอง ไม่ใช่มาปกครองแล้ว สั่งอะไรแล้วคนนั้นไม่ทำตาม อย่างนี้ท่านจะปกครอง
อย่างไร แต่ถูกของท่านในบ้านท่านก็ยังต้องลงไม่เสียวตั้ง ๆ ที่ทำมีรัฐสภาอย่างสุดสวาทท่าน
ก็ต้องเสียเปรียบเสียเปรียบเจตนารายหรือเจตนาคัมมัน ถ้าเสียโดยเราถูกก็ไม่ดี ถ้าเสียคนที่ผิด
นั้นถูกต้อง ใคร ๆ ก็บอกว่าคนนี่เราทำว่าถูกของเราจนได้กับโตคินก็ยังมีใครอะไรเลย
เมื่อเราเป็นรัฐบาล เราเป็นพี่เลี้ยงเขา เราก็จัดแจงให้เขา เมื่อคนไหนทำไม่ถูกก็ต้องลง

โทษเขา คนทั้งหมดก็มีคนก็บ้างเอวบ้าง เราก็ต้องส่งโทษไปถามเรื่อง แต่ในเรื่อง
 กับเราก็ต้องระมัดระวังในเมื่อมีกับมาตั้งประเทศ ข้าพเจ้าจึงเรียบข้อสภา ฯ นี้ ไปรทอช้ำ
 เข้าใจว่าเวลานี้จะเหมือนในเวลาเลิกสงคราม เวลาปกติในอย่างหนึ่ง เรากว่าขวาง
 หันทีเดียว เพราะเรามีในร่างของเราเอง แต่เวลานี้ไม่ใช่ร่างของเราเองเราต้องประบน
 กับคนอื่นเขา เพราะฉะนั้นเราจึงต้องจำกัดกก/ กอวชที่เรากองจำกัดก็เป็นความจำเป็น
 หนัก/บางทีติดกับทัศนคติเสียบ้าง เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่า การที่ข้าพเจ้าไปขอมนี้
 นี้ข้าพเจ้าไม่ได้เข้าไปยุ่งกับท่าน และข้าพเจ้าไปขอมแล้ว ใน ๒๔ คน เราขอแบ่งเอา
 เขต/มีทัศนคติครั้ง ข้าพเจ้าจะเอาเอชไปให้ท่าน ส่วนสมาชิกสภา ฯ เอาความคิด
 ความเห็นของประชาชนคนละครั้งมา แล้วเราเสนอกลับมายาสภา ฯ นี้ว่าจะเอาหรือไม่
 เอา แล้วท่านจะมานอนว่าข้าพเจ้ามีคอกแน่น และกลัวว่ารัฐบาลจะเอาให้แรงเข้าไปอีก ถ้า
 จะเอาแรงไปกว่านี้แล้วจะเอาอย่างไร ข้าพเจ้าเองก็หมดปัญญา ก็มีอยู่ทางเดียวคือรัฐบาล
 เป็นคิดเคอะคอง แล้วไปมีอะไรก็ไม่ได้ ไม่มีหนทางอีก ถ้ามีก็ต้องออกจากไหนมาเข้านี้
 นี้ข้าพเจ้าก็ไม่ได้เขียนอะไรในเรื่องรัฐธรรมนูญ แต่อาศัยที่เอาใจใส่และประบนกับงานมาเป็น
 เวลา ๒๒ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นจึงได้ความรู้อย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงขอให้ท่านพิจารณาความถูกต้อง
 ของผู้แทนดูเทียบกับคำพูดของข้าพเจ้าว่าข้าพเจ้าไม่ทนจะถูก

๑๑.๒๔ น.

นายสุวิทย์ พันธุเศรษฐ (เริ่มใหม่) : ในการที่รัฐบาลเสนอมติให้ตั้ง
 กรรมาธิการพิเศษเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญมานี้ ข้าพเจ้าจะไม่พิจารณาที่จะ
 ก้าวไปสู่ขั้นอื่น นอกจากมีสาเหตุที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า มีเหตุที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าที่ข้าพเจ้า
 ใครที่จะเรียนให้สภา ฯ นี้ได้วินิจฉัยคือ วิธีการที่เราจะได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่ม
 เพิ่มแก้ไขรัฐธรรมนูญ ถ้าข้าพเจ้าจำไม่ผิดแล้วก็มีมาอยู่ ๒ หรือ ๓ วาระ ในวาระแรกที่
 ได้มีผู้ก่อการ เปลี่ยนแปลงการปกครองขึ้นใน ในเวลานั้นได้มีรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวขึ้น
 ฉบับหนึ่ง ในขณะที่รัฐบาลระโศกใจเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว คือตั้งกรรมา-

จัดการไปร่วมกันว่างรัฐธรรมนูฉบับใหม่ขึ้น ก็ไม่มีวิธีการ คือเราได้มีรัฐธรรมนูญชั่วคราว
 ขึ้น แล้วว่างรัฐธรรมนูฉบับใหม่เข้ามาไว้ วิธีการเช่นนี้ รัฐบาลได้จัดตั้งตุกรรมาการ
 ขึ้นเพื่อไปว่างรัฐธรรมนูเข้ามาใหม่ วิธีการเช่นนี้เราเห็นว่า เป็นการถูกต้อง แต่ข้อ
 มาได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับถาวร หรือรัฐธรรมนูญที่เราใช้ทุกวันนี้ ในรัฐธรรมนูญ
 ฉบับนี้ไม่มีพระราชบัญญัติไว้รวม ๘๐ กว่ามาตรา และในรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อเสนอเข้าเจ้า
 ฟ้าก็ไว้ว่าทางหลักไทยมีหลักของประเทศอังกฤษ ซึ่งจะมีการแก้ไขได้ยาก ถ้าหากว่าจะแก้
 ไขรัฐธรรมนูญแล้วก็จำเป็นต้องเอาสิทธิพระราชบัญญัติในรัฐธรรมนูญเป็นพิเศษ ซึ่งได้กำหนดไว้
 ในมาตรา ๘๘ คือมาตรา ๘๘ นั้นกำหนดไว้ว่า อัครมนตรีของรัฐธรรมนูใหม่มีได้ ๓ ทาง
 คือ ทางหนึ่งรัฐบาลเป็นผู้จัดการเสนอขึ้นมาว่าจะแก้ไขมาตราใด ในประการที่ ๒ ในเมื่อ
 สมาชิกผู้ตั้งจำนวน ๑ ใน ๒ เสนอขึ้นมาจึงจะพิจารณาในสภาฯ นี้ว่าจะตั้งแก้ไขรัฐธรรม
 นูฉบับประการใด แต่ว่าสิทธิที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นสิทธิธรรมดา และเป็นสิทธิแรกซึ่งไม่เคย
 มีมาในสภาฯ ของเราเลย สิทธิของเราถ้าจะถามว่าควรไต่ถามถึงรัฐธรรมนูญของต่างประเทศ
 เป็นการกระทำของรัฐธรรมนูมาตรา ๘๘ ถ้าหากว่าควรไต่ถามถึงของบ้านเราจึงจะเห็นในสภา
 นี้ หรือสภาฯ ไต่ถามเห็นว่า เป็นการสมควรที่จะให้รัฐบาลเสนอสิทธิเช่นนี้ขึ้นมาแล้ว ใน
 เรื่องนี้ก็เป็นอันหาที่เข้าจากถ้อยถึงวิธีการอันสองต่อไป //

ที่นี้ในเรื่องกรณีในเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการที่ควรแก้หรือไม่ควรแก้ ข้าพเจ้าขอเรียน

ให้สภาฯ นี้ทราบว่ารัฐบาลเป็นผู้ทำซึ่งภาวะอันรวมอยู่ในตัวบทแล้ว ในทางบ้านเมือง
 ตลอดที่เห็นวิไลสามารถระหว่างประเทศ เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลย่อมทราบว่าจะแก้ไขมาตรา
 ใด แก้ไข รัฐธรรมนูญด้วยความร่วมมือจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้มีส่วนร่วมพิจารณาด้วย ในชั้น
 นี้จะเปลี่ยนแก้รัฐธรรมนูญเพื่อความเจริญยังเป็นและก้าวหน้าของประเทศชาติ แล้วเมื่อ
 ได้ผลประการรัฐบาลเสนอเป็นมติของสภาฯ นี้ และสภาฯ นี้จะแก้ไขมันขึ้นสุดท้ายว่าจะแก้ไข
 ไขเป็นอันจบลงเสียใจหรือไม่ ความพระราชบัญญัติมาตรา ๘๘ นี้ ก็เป็นมติที่ว่าเป็นตาม

กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม และในประการที่ ๓ มาตรา ๖ มีความ
เป็นต้นข้างมา ได้มีความเห็นว่าควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่มีจำนวนหนึ่ง ซึ่ง
ความตราฉบับฉบับนี้ ตามมาตรา ๓ เป็นเป็น ^{แก้ไข} ในการที่จะ รัฐธรรมนูญเป็นฉบับ
นี้ ถ้ารัฐบาลไม่จัดทำรัฐบาลที่ต่อไป

นี้ในกรณีที่มีการจัดทำฉบับใหม่ ตามมาตรา ๖ ขอบเขตได้ทั้งการปรึกษา
ถือเป็นบทบัญญัติสำหรับเรื่องระหว่างรัฐบาลกับสมาชิก จากเจ้าขอเห็นตามรัฐบาลว่า ความที่กล่าว
ไว้ว่าถ้าการปรึกษาให้ความเห็นในประการใดจะได้อบรมสมาชิกสภา ๖ ใกรัฐบาลรับไม่ได้อบรม
การแก้ไขต่อไป นานความว่าอย่างไร สอนนายความว่าเมื่อการปรึกษาเสนอถึงขั้นนี้
ได้เป็นการว่าควรแก้ไขเช่นนี้แก้ไข แล้วจะได้อบรม ๖ นี้พูดตัวเองว่า ขอบเขตความ
การปรึกษาเสนอมาในข้ออย่างไร หรือรัฐบาลรับไม่แล้วอาจจะแก้ไขไม่ได้รูปไปจาก
การปรึกษาเสนอให้ นั้นประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นในชั้นนี้เจ้าขอเห็นว่าที่ประชุม
ได้พิจารณาเป็นสองครั้งด้วยกัน กรณีที่หนึ่ง รัฐบาลเสนอมาในรูปแก้ไขด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๘๐ นี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวหรือไม่ ในประการที่สอง ไม่เห็นชอบรับแล้วว่าได้
เสนอแก้ไขแก้ไขได้ จะขอได้อบรม ๖ นี้พูดในกรณีที่ขอเสนอเรื่องว่าให้ขอการปรึกษา
ไปแก้ไข แล้วจึงจะได้อบรม ๖ นี้คือว่า ในชั้นนี้ขอได้พิจารณาในรูปแก้ไขก่อน แล้วจึง
จะพูดถึงในสภาของสภา ทั้งการปรึกษาในรูปแก้ไข

๒๒.๔๐ น.

พ.อ.ทอง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : จากเจ้าที่กล่าวในรัฐธรรมนูญอะไร คือ
อย่างไร เป็นเป็นอย่างไร เราอยากจะทำคือได้ความร่วมมือระหว่างสภา ๖ กับความในของ
รัฐบาลที่เสนอมา นี้พูดเห็นในเวลานั้น นั้นเป็นคำจำกัดในรัฐธรรมนูญ แต่ก่อนที่รัฐบาล
จะเสนอแก้ไขเสนอมาใน ถ้ารัฐบาลแก้ไขเอง ข้างนี้พูดพูดด้วย แล้วเสนอมาซึ่งสภา ๖
นี้ให้ แล้วรัฐบาลจะให้ความเห็นสมาชิกสภา ๖ เป็นก่อน ที่เราทำงานร่วมกัน
ว่าในคราวแก้ไขใหม่ ถ้าแก้ไขแก้ไข รัฐบาลก็จะโดยที่การปรึกษาขึ้น เมื่อการปรึกษาได้

ใบพิจารณาอนุมัติเป็นรูปร่างเสร็จแล้ว รัฐมนตรีจะเสนอราชกฤษฎีกา ข้างที่รัฐมนตรีเสนอขอ
ว่า สภา ฯ นี้จะเอาใบนี้ เมื่อสภา ฯ รับแล้วที่เอาใบนี้ไปดำเนินการอีก หนึ่งอัน แต่
นี้จาก ข้าราชการกรมในของมหาดไทยเดิมก่อน คือเราถือว่าเป็นกระทรวงมหาดไทย ๗ กระทรวง
ร่วมกันแล้ว เพราะฉะนั้นเรื่องที่สำคัญ ๆ ข้าราชการที่เกี่ยวกับราชการเดิมจากมหาดไทยเดิมก่อน
ว่าจะมีกี่คนมีกี่คน ก็มีทั้ง ข้าราชการที่เกี่ยวกับราชการเดิม และข้าราชการเลือก
อีกเรื่องหนึ่ง และจะยกขึ้นข้างไร / ไรก็ดีเราจะเสนอให้เสนอมาขึ้นสภา ฯ สภา ฯ นี้คงมีที่จะ
ขออย่างไรก็ว่ากันไม่อีกทีหนึ่ง เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วรัฐมนตรีจะดำเนินการต่อไป ข้าราชการ
โอนเรื่อกับผู้ถูกกฎหมายแล้ว เรายกกว่าทำไปอย่างนี้ได้ เป็นข้าราชการต่อไป.

11.43 น.

ร.ท. อุต บุญสูง (นครราชสีมา) : ที่รัฐมนตรีจะเสนอว่า ข้าราชการ
ที่โอนนั้น เท่าที่รัฐมนตรีจะเสนอขอความดีความชอบนั้น ข้าราชการโอนนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ
กล่าว ๗ รัฐมนตรีที่มีความดีความชอบข้าราชการโอนนั้น แต่ก็มีความดีความชอบในคราวนั้น
เอาสภา ฯ นี้เป็นเรื่องหนึ่งในการที่จะหาใจ เจตนารมณ์ของรัฐบาลนี้ดูใจดูใจไป แต่ข้าราชการ
โอนนี้เราเห็นจำนวนขึ้นแต่เพียงของรัฐบาลนี้ว่ามีกฎหมายมาว่าอย่างไร เท่าที่โอนนั้นใน
กระทรวงมหาดไทยแล้ว เพื่อจะได้ เปรียบเทียบกับสหภาพราชการของกระทรวง ในปัจจุบัน และเพื่อในการ
ปกครองของสหประชาชาติไทยสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ความประสงค์ของรัฐมนตรีข้างนี้ก็ได้ใจที่โอนนั้นแล้ว
ยังมีอะไร ในเรื่องจำนวนขึ้นแต่เพียงว่ารัฐบาลนี้ เจตนารมณ์เป็นอย่างไร ก็เมื่อรัฐบาลนี้ใจโอน
กว้างขวางจะรวมกันแล้วเราจะเห็นไม่อีกสักหน่อย ได้ในว่าจะบอก เจตนารมณ์แห่งของรัฐบาล
ต่อสภา ฯ นี้ได้ใจว่าควรแก้สภา ฯ เที่ยงใจ

11.44 น.

นายบุญสูง อุต (สมาชิกพรรคไทยที่ ๓) : ข้าราชการโอนขอเสนอความดี
ความชอบในการที่รัฐบาลเสนอขอความดีความชอบนั้น ข้าราชการโอนนั้นและรัฐมนตรีที่โอนนั้น ข้าราชการ
โอนนี้ว่าเป็นอย่างที่รัฐบาลเสนอมา ขอให้แก้รัฐธรรมนูญ เรื่องความดีความชอบนั้นด้วย

แล้วจะเห็นว่าสิ่งที่เขียนในเอกสาร ฯ นี้คือกรรมวิธีการพิจารณาตามสมควรแล้วกว่าที่กรรมการ
 มูลนิธิฯ จะแก้ไขมาตราใด ก็ให้เป็นหรืออย่างไรบ้าง เป็นการเสนอส่วนที่ควรแก้ไขนั้น
 นี้เป็นต้นทุกฝ่ายที่เห็นว่า ความไม่ชอบตามความคิดเห็นหรือที่เขียนความในนี้ที่ควร
 ศึกษาก่อนไว้ และความไม่ชอบตามหลักของบ้านครอบครัวเราเอง ความจริง การ
 การที่จะแก้ไขมาตราใดหรือกรรมการมูลนิธิเป็นเรื่องซึ่งเกิดจากเหตุการณ์ที่ได้เกิดมาแล้วประการ
 หนึ่ง และอีกประการหนึ่งเกิดจากเหตุการณ์ซึ่งเป็นอยู่ในขณะนี้ซึ่งเกี่ยวกับสถานการณ์สงคราม
 ซึ่งจะมีผลกระทบกระเทือนถึงอนาคตของประเทศ เหตุการณ์ซึ่งจะบรรเทาให้มีการเปลี่ยนแปลง
 แก้ไขรัฐธรรมนูญสำหรับเหตุการณ์ที่ได้เกิดขึ้นมาแล้ว ท่านสมาชิกทุกคนในสภาฯ จะพิจารณา
 รัฐธรรมนูญทั้งฉบับมาตราที่หนึ่งมาตราที่สิบห้าจะเห็นว่า ในสมัยก่อนนี้กรรมการจะแก้ไขมาตรา
 นี้ได้ รัฐธรรมนูญนี้ถึง ๓๐ มาตรา จะแก้ไขตามหลักวิธีแก้ไขแล้ว ถ้าจะแก้ไขได้
 และพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้ว รัฐธรรมนูญของเราแต่ละปีก็แก้ไขถึง ๓๐ มาตรา
 แต่ที่แก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขก็แก้ไขกันมาว่าสภา ฯ นี้แก้ไขรัฐธรรมนูญตามความจำเป็น
 และเหตุผลที่จะให้มีการแก้ไขหรือแก้ไขคือการสงครามซึ่งได้เกิดขึ้นทำให้วิธีการแก้ไข
 ของสภา ฯ นี้จะแก้ไขหรือกระทบกระเทือนถึงจะคงเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลง
 ให้เป็นไปตาม เหตุการณ์ซึ่งจะเป็นไปในอนาคต จะเป็นในอย่างเรซึ่งทางรัฐบาลจะมอง
 เห็นให้ทันจึงกล่าวได้ว่าสภา ฯ นี้สภา ฯ นี้ที่คิดจะแก้ไขแล้ว การที่จะให้มีการแก้ไข
 เช่นนี้ก็เป็นประโยชน์ของประเทศในเวลานี้ไม่ใช่ว่า การที่รัฐบาลจะพิจารณาเพราะ
 สมมติว่าสถานการณ์ของประเทศในสมัยก่อนนี้คงจะคงแต่เปลี่ยนแปลง การจริงเป็นอนาคต
 ไม่ใช่ว่าจริง เราจะมีชีวิตอยู่ต่อไปข้างหน้า เราได้แก้ไขรัฐธรรมนูญจะเป็นเหตุให้เกิด
 พทว่าจริง เหตุการณ์อย่างอื่นที่จะได้แก้ไขรัฐธรรมนูญแก้ไข เราจะต้อง การที่จะแก้ไข
 รัฐธรรมนูญไม่ใช่เป็นการแก้ไขหรือคิดสภา ฯ หรือจะทำใ้บ้านเราเกิดหรือเพราะเหตุนี้ที่
 แก้ว่าเป็นการแก้ไขประโยชน์ของราษฎรเอง เช่นในเรื่องบทพระมหากษัตริย์ ทำที่ได้
 แก้ไขตามอันนี้เป็นการแสดงว่า คณะกรรมการได้เห็นพ้องกันแล้วในเรื่องที่ว่าจะแก้ไข

เขาอายุเพียง ๑๐ ปี แต่เมื่อโตขึ้นเขาคงต้องมีการฝึกฝนแล้ว เมื่อรัฐสภา
 รัฐสภาเสนอขึ้นมาเรื่องนี้ก็เป็นการแสดงว่า... ใจกว้างขวางต่อที่จะ...-ลักษณะ
 และเขาคง... ข้าพเจ้าเองก็เป็นสมาชิกประเภทที่สอง และก็มีความเป็นตัวว่าตนจะเขาคง
 คงจะบอกได้ และนอกนั้นการที่จะมีพรรคการเมืองหนึ่ง... การมีผู้แทนอยู่ในนั้น... คง
 จะเห็นได้ว่าเมื่อเลือกพรรค เขาคงแล้วก็คงจะมีพรรคการเมืองเกิดขึ้นได้ โดยไม่มีประเภท
 ของเขาคงมีเสียงในสภา ฯ คล้าย ๆ เป็นพรรคของรัฐบาลซึ่งไม่ว่าพรรคไหนจะคงทำไม่
 เท่าที่ข้าพเจ้า... แสดงให้เห็นว่า... น่าที่จะทำ... ได้ผ่านสมาชิกมีความเข้าใจกันบ้างเล็กน้อย
 นั้น

11.๕๐ น.

นาย... (กรรมการหรือสมาชิก) : การอภิปรายนี้ข้าพเจ้าอาจจะ
 มีความเห็นในเชิงไม่ในทางสนับสนุนบ้างเล็กน้อย ข้าพเจ้าเห็นว่าเท่าที่ได้อภิปรายกันมา
 มาแล้วนั้น ยังไม่ตรงกับความเป็นจริงของข้าพเจ้า แต่ทั้งนี้ไม่หมายความว่าข้าพเจ้ามีความเห็น
 ถูกต้องเสมอไป คือขอได้ผ่านสมาชิกทั้งหมดไปรื้ออ่านมติของรัฐบาล ที่ว่ารัฐบาลมีอำนาจ
 ในสภา ฯ นี้ รัฐบาลมีอำนาจแต่เพียงว่าขอญัตติตั้งกรรมการขึ้น ๓๑ นายเป็นจำนวน
 ครบถ้วนรัฐธรรมนูญ โดยมีเหตุผลอยู่ ๑ ประการ ประการที่ ๑ ก็คือว่า ภายใต้อำนาจ
 การที่ทั้งขึ้นนั้นได้พิจารณาถึงพรรค เขาคงแล้วควร จะแก้ไขหรือยัง ประการที่ ๓ คือให้ความ
 เห็นเห็นว่า คงจะมีสภา ฯ เกือบหรือสองสภา ฯ ประการที่ ๑ ก็มีอีกว่าหรือเห็นว่าการจะ
 ปรับปรุงแก้ไขมาตราใดในรัฐธรรมนูญให้ดีขึ้นกว่านี้... นี้เป็นการสูงประชันที่มีประ...
 ข้อเห็นว่า สภา ฯ เราจะตั้งกรรมการหรือไม่ ถ้าตั้งกรรมการขึ้นก็โดยเหตุผล ๑
 ประการที่ที่ข้าพเจ้าเรียนมาแล้ว ไม่ใช่เป็นเรื่องที่ว่าซึ่งจะถูกต้องหรือจะอย่างไรอย่างนั้น
 จะแก้ไขอะไร จะแก้รัฐธรรมนูญนี้... ความเป็นของท่านที่กล่าวมานี้ไม่ตรงกับความเป็น
 ของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็ขอท่านผู้แทน... ที่ข้าพเจ้าร้องคัดค้าน เพราะเหตุว่าข้าพเจ้ามี
 ความเห็นว่าที่ท่านอภิปรายมีคล้าย ๆ กับความเป็นจริงของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่อยู่ใน

ประเด็นที่เราจะพูดกันคือสงวนเวลาให้สั้น แต่ทั้งนี้ไม่ใช่หมายความว่าเวลาของเราจะสงวนเสมอไป ถ้าเรามีความจำเป็นจะต้องพูดกันเบ็ดเตล็ด ๓ วัน ๓ คืนก็ได้ แต่ถ้าประเด็นโคลงสั้นพอจะรวมรัดลงให้สั้นได้โดยไม่เสียผลของงานแล้ว ข้าพเจ้าขอที่จะทำเช่นนั้น เพราะฉะนั้นประเด็นในข้อนี้มีอยู่ข้อเดียวว่า สภา จะต้องกรรมการหรือไม่ ยังไม่ได้แก้ ผ่านอย่าเพิ่งเข้าใจว่าดี เพียงแต่ตั้งกรรมการไปตรวจแก้รัฐธรรมนูญความสามัคคีของรัฐบาล ๓ ข้อก็พอข้าพเจ้าเรียนมาแล้วตอนต้น เพราะฉะนั้นมันหากมีว่า เราจะไม่ต้องรีบ เมื่อรัฐบาลให้เสรีภาพซึ่งเพียงนี้ คือเปิดอกให้เราทำด้วยเขา ข้าพเจ้าขอยาดจะพูดข้างนั้น คือว่าเวลาที่เราปกครองอยู่ด้วยอำนาจของผู้ถาวร มีสมาชิกประเทศสองความอุดมสมบูรณ์ที่สมาชิกประเทศสองสมัยรวมเมื่อก็มี ที่รัฐบาลเสนอมาให้เราตั้งกรรมการตรวจแก้ โดยคณะกรรมการซึ่งจะว่าเพราะสภาจะมีสื่อจะเลิกนี้เท่ากับในบทความมาให้เรา ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ว่าจะมีเรื่องราวอะไรที่จะตั้งต้องคำนึงไปถึงความหมายอะไรมากมายนัก มีสมาธิว่าตั้งสื่อไม่ตั้ง ถ้าหากว่าสภา ๓ เราไม่ต้องกรรมการ-การไปตี-จรรยาความหมายของรัฐบาล ๓ ข้อนั้นแล้ว ก็เท่ากับว่าเราเอาเข้ามาขึ้นได้เราแล้วเราไม่รับ ถ้าเราไม่รับเราก็ต้องคิดสิ่งประชาชนตั้ง ๑๐ ด้านว่ารัฐธรรมนูญจะต้องตัดสินที่เสรีภาพของเราต่อไปอีกจนกว่าจะสงบเพราะสภาผ่านยอมเป็นอันขาดนั้นหรือ เมื่อท่านทุกคนไม่ยอมก็ควร จะตั้งคำถามต่อไปได้ไม่ว่าเราตั้งกรรมการลงไปเพื่อตรวจแก้รัฐธรรมนูญ ความสามัคคีรัฐบาลเสนอมา

ที่มีสมาธิที่สนใจเป็นเนื้อหาที่กรรมการ จะพิจารณา / รัฐสภาเห็นกรรมการส่วนจะแก้ไขไปในรูปใด จะมีสภา ๓ เดือน จะมีสองสภา ๓ จะแยกเพราะสภาจะมีอุดมเว้นอย่างไร มีเป็น / รัฐที่ไม่ใช่คดีเรา เพราะมีในรัฐธรรมนูญของเราเป็นต้นแล้วว่า ได้กลับเข้ามาเราสภา ๓ อีกสองครั้ง ครั้งรับหลักการที่จะพิจารณาใช้บังคับกฎหมาย มีระบบเสียงปรก อยู่แล้วเท่าไร เราเอาไว้ทำตอนท้าย เพราะฉะนั้นเรามีสิทธิอีก ผ่านไม่ต้องคำนึงว่าเมื่อกรรมการเข้ามาไม่พอใจเราเราอาจจะไม่รับในตอนต้นก็ได้ แล้วจะแผนเสียงข้างน้อยจะต้อง ๓ ใน ๔ หรืออะไร นี่ข้าพเจ้าจำไม่ได้แน่ เพราะฉะนั้นในชั้นนี้ข้าพเจ้าขอ

จึงขอท่านสมาชิกว่าไม่ว่าจะอย่างไร ประเด็นนี้อยู่ที่เห็นว่าจะต้องถือในตั้งกรรมการ
เท่านั้นเอง

๑๑.๕๕ น.

นายพัน พรหมพิบูล (บุรีรัมย์) : ถ้าตามความเป็นจริงแล้ว ข้าพเจ้า
รู้สึกเป็นห่วงมาก เพราะการเลือกตั้งที่เสนอมาเป็นเรื่องที่อยู่ในตัวแล้วว่าจะตั้งกรรมการ
เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ แล้วเมื่อเรารับรองเลือกตั้งกรรมการแล้ว ความเกี่ยวโยง
ที่รัฐบาลเสนอมาก็เกี่ยวโยงกัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรจะได้อิทธิพลให้
เป็นหลักของกรรมการที่จะพึงทราบว่า อนาคตของสภาฯ ครั้งนี้เป็นอย่างไร-อย่างไร
ไร เราจะแก้ไขอะไร แก้ไขไหน ความเห็นของข้าพเจ้าเป็นเช่นนี้ และยังสมาชิกบางท่าน
เป็นห่วงในเรื่องว่าสภาฯ เรายังคงรับผิดจะคงรับแก้บ้าง บุคคลจะไม่ได้รับ เพราะการแก้ไข
รัฐธรรมนูญเป็นเรื่องใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับความศักดิ์สิทธิ์อะไรอย่างแน่ แต่ความเห็นของข้าพเจ้า
นั้นข้าพเจ้าขอทราบเงื่อนไขที่ประชุมว่านับแต่เริ่มเปลี่ยนแปลงการปกครองมา ข้าพเจ้าเป็น
ผู้หนึ่งที่ไม่พอใจอย่างมากตั้งแต่เป็นผู้เสนอและควมรู้สึก และผลที่สุดก็ได้เข้าได้ไปมาดังที่ปรากฏ
อยู่ขณะนี้ และได้ตั้งใจอย่างเต็มที่และแนบแน่นว่าจะยอมเสียสละชีวิตเพื่อกระทำความดี
โดย เพราะฉะนั้นในโอกาสที่ข้าพเจ้าเองเสมือนหนึ่งฝันไม่ว่าได้เทศน์สมมติมาที่แก่ประชาชน
ในอนาคตที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่ ทำไมข้าพเจ้าจึงว่าเช่นนี้ เพราะว่าเท่าที่ข้าพเจ้าได้ผ่านอยู่ใน
ตำแหน่งสมาชิกมาสองสมัย ข้าพเจ้าพบเหตุการณ์นานาประการ ข้าพเจ้าได้พบความไม่เหมาะสม
ของรัฐธรรมนูญนานาประการ แต่ข้าพเจ้าไม่มองอาจที่จะทำผิดแต่เพียงรัฐธรรมนูญที่มีอยู่
มากกว่ารัฐธรรมนูญที่เรา^{เขียน}อยู่ครั้งนั้นกับเหตุการณ์ของโลกครั้งนี้ ความที่เรานับถือมาเราพบ
อุปสรรคอันทรมานอย่างไร และอะไรบ้าง เราเห็นรัฐธรรมนูญต้องการให้ดีขึ้น
ศักดิ์สิทธิ์ เพราะฉะนั้นจึงมีความเห็นว่าเราควร จะอธิบายเพิ่มเติมว่าควร จะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
มาตราอะไร อย่างไร และควรบังคับจิตใจเป็นมติมหาชนให้ราษฎรมีความเห็นชอบด้วย ไม่
ให้มุมานะแก้เหมือนอย่างที่เคยผ่านมา หรือจะพูดพระราชบัญญัติยาก แต่วิธีทำไม่ยาก

ข้าพเจ้าได้เคยโดนเพื่อนข้างฝ่ายสนับสนุนคำ โคนเพื่อนข้างฝ่ายคัดค้านคำ ข้าพเจ้าได้เคยกลายเป็นคนโลเล เพราะ ^{เพราะเหตุการณดังนี้} ข้าพเจ้ามีความเห็นที่จะแก้ไขในภาคมาก พังนี้ก็เนื่อง จากความเห็นสอดคล้องกับรัฐบาลว่า เราควร จะแก้ไขใหม่ ให้เป็นที่ภาคภูมิใจแก่การระบอบของประชาชน ข้าพเจ้าจะพูดถึงการแก้ไข แต่ท่านประธานจะกล่าวนอกประเด็น

๒๒.๖๖ น.

นายไสกัน สุทธิระ (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้ามีความเห็นต่อความกับรองประธาน ที่ได้เสนอในการที่จะพิจารณาตัดสินจะมีปัญหาที่จะให้เป็นการสงวนเวลาของสภา ฯ เราควรที่จะต้องพิจารณาคำมติของรัฐบาลที่เสนอมา ความจริงเมื่อได้อ่านของเหตุผลและหลักการแล้วจะ เห็นว่า หลักการที่ผ่านของประธานเสนอมา ๕ - ๘ ข้อนั้น เป็นวิธี ไม่ใช่เป็นข้อเสนอ-ของรัฐบาลจะแก้กันอย่างนี้ อย่างนี้ ^{มติของรัฐบาลที่ว่า} เราคงกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาแก้ไขเท่านั้น เพราะฉะนั้นเพื่อสงวนเวลาของสภา ฯ นี้ข้าพเจ้าขอความกรุณาอภิปรายเฉพาะแค่ประเด็นข้อนี้เท่านั้นเอง สำหรับความเห็นของข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการที่กรรมาธิการรูมีนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยนี้เพราะ เหตุว่าเป็นวิธีการที่ค่ามากมาย ความหวังของประชาชนที่หวังว่าจะ ได้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่มาขึ้น เป็นความหวังที่กล้าหาญเหลือเกิน เราไม่แน่ว่าในวิถีของเราจะเห็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทำไมข้าพเจ้าจึงพูดเช่นนั้น ที่พูด เช่นนั้นขอให้ท่านทั้งหลายควรพิจารณาคติจะ เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ^{คณะกรรมาธิการวิสามัญ} นี้จะต้องตั้งกรรมาธิการวิสามัญไปพิจารณาเสียก่อนพูดหนึ่งว่าจะแก้หรือไม่แก้ ^{นักวิชาการในทาง} แล้วนำมาเสนอสภา ฯ สภา ฯ เมื่อสมัยใหม่ ถ้าเห็นชอบ รัฐบาลก็ไม่ร่างมาเสนอสภา ฯ อีก สภา ฯ จะเอาหรือไม่เอา ต้องลงมติกันในสี่ และต้องรอไปสี่เดือนหนึ่ง นั่นอีกก็มีปัญหา ข้าพเจ้าไม่แน่ใจว่าวิถีของเรา นี้จะ ได้เห็นรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ วิธีการเช่นนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ถ้ารัฐบาลมี ^{แต่ท่านจะยืนยันที่จะ} ^{ที่จะนำมติจะมอบประชาชนไทย} ให้เราเห็น ความหวังข้าพเจ้าคิดว่าเราขอตัดจากที่ประชุมนี้ตั้งกรรมาธิการ วิสามัญแล้วแก้เข้ามาเลยแล้วทำให้ถูกต้องมาตรา ๖๖ ดังที่ผู้เสนอเรื่องนี้เห็นว่านี่เป็นความประสงค์-ของข้าพเจ้า

ขนาดจะไร้ชีวิตที่สุด วิธีนี้โดยกลางใจ ให้ผู้แทนราษฎรมีความหวังว่าเราจะมีรัฐธรรมนูญ
ฉบับนี้ใหม่ขึ้นมาทำให้เราดีใจ แต่ความดีใจก็เหมือนเด็ก ๆ ที่เห็นขนมอยู่ในตู้กระจก ทหา
ในหน้าตามใส แต่เราไม่รู้ว่าจะ ไล่มือรตชนนั้นหรือไม่ก็ยังไม่ถึงสมัย นั้นประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง คือประการที่สอง ความจริงข้าพเจ้าก็มีความเห็นสอดคล้องกับ
ผู้แทนอุทัย ก็ว่าข้าพเจ้าเองต้องเหลือเกิน รัฐธรรมนูญฉบับนี้ แม้ว่าจะ เป็นประ เภการโลก
คาศือรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้นำประชาชนไปคนของเราพอสมควรทีเดียว และดูร่างในสมัยนั้น
จะเป็นใครก็ตาม ข้าพเจ้าคิดว่าท่านได้ร่างด้วยความสุจริตใจแล้ว ที่มีหรือก็ขอแต่ทำให้เราได
ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญให้เหมาะสมและถูกต้องทุกมาตรา ทั้งรัฐธรรมนูญที่ร่าง รจนคำว่า
ให้เราได้ทำตามนั้นเท่านั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่าประ สงค์เช่นนั้น ความจริงข้าพเจ้าเอง
ไม่ใช่กล่าวโดยหนึ่งหรือสองสามครั้งโดย เจนนายประการใด แต่ขอให้ท่านทั้งหลายดูอีก
ในมาตรา 14 รัฐธรรมนูญรับรองเสรีภาพของ เรานั้น ข้าพเจ้ากล่าวไว้ว่าที่ข้าพเจ้า^{สมัย} เป็น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ก็เมื่อ 17/7/24 นั้นข้าพเจ้าของมาตรา 14 เพราะเหตุว่ามาตรา
14 กล่าวถึงเสรีภาพต่าง ๆ เช่นเสรีภาพในการโฆษณา ในการเขียน ในการสมาคม แต่
เสรีภาพนั้นต้องเป็นไปตามกฎหมาย รัฐนี้ ที่มีเสรีภาพนั้นจะมีอิสระ ไรกับเรา ในเมื่อเรามี
ทุกอย่าง ขอลให้ท่านดูกฎหมายลักษณะอาญา พระราชบัญญัติการสมาคมที่เราเคยเห็นกัน
อย่างพรรคการเมือง เราคงสมาคมอะไรบ้าง อย่างการพิมพ์ของเราเห็นอย่างไรบ้าง เรา
เราถูกชนชาติไทย เรามีเสรีภาพจริงหรือไม่ เพราะฉะนั้นเพียงแต่รัฐมาก จะมาเสนอข้อ
ตั้งกรรมาธิการ ไปแก่รัฐธรรมนูญไทยให้ ไม่ให้กรรมาธิการดูนั้นก็อาจมีกฎหมายฉบับ
ใหม่บ้างละ เมื่อเสรีภาพของเราไว้ไม่ให้ เป็นประชาธิปไตยโดยสมบูรณ์แล้ว เราไม่ควรจะ
เห็นว่ามีที่คิดว่า ไทย/๗/๒๔/เขียน เพราะฉะนั้นถ้ารัฐมาก ไม่มองให้เข้มแข็ง ข้าพเจ้า
เห็นว่าเราไม่ควรตั้งกรรมาธิการ

มีประธานสภา ฯ หมกเวลาแล้ว ขอเลื่อนไป 14.๐๐ น.

ประธานสภา ฯ : ดูใจจะพูด ขอได้ไปรบกวนคนอื่น.

~~๒๕.๑๒.๖๐~~

ร.๘.ประจวบ นพาทิพย์ (อุกรชาติ) : ในการที่รัฐบาลเสนอข้อคิดของนัก
รัฐธรรมนูตี่เมานั้น สมาชิกเพื่อของข้าพเจ้าก็ได้อภิปรายมาแล้วตามท่าน ข้าพเจ้า
ไม่ได้มีความเห็นคัดค้านรัฐบาลที่จะไม่ขอแก้รัฐธรรมนูญ แต่สงสัยว่านักคิดที่รัฐบาลเสนอ
เข้ามาที่มีอยู่ทุกที่ตามปรชการ แต่เมื่อสภา ฯ นี้ได้มีเรื่องติดกันแล้วว่าจะไหนกันแล้ว
ทางรัฐบาลจะยอมให้เปลี่ยนแปลงบางประการบ้างหรือไม่ ข้างเราต่างรัฐบาลเสนอ
มาแล้ว รศกัณฑ์กรรมาธิการ 1๒ คน ข้างสภา ฯ จะคัดกรองกันว่า รัฐบาลเอา 1๐ คน
สมาชิก 14 คน หรือทางสมาชิกอาจจะขอเพิ่มกรรมาธิการที่รัฐบาลตั้งมานั้น รัฐบาลจะ
ยอมหรือไม่ ขอรองถามรัฐบาลดู เพราะว่ารัฐบาลตอนเมื่อก็ในแล้วว่ ที่รัฐบาลเลือก
มานั้นเป็นเพียงที่จะมีเป็นเครื่องมือของสมาชิก ชาติไรเป็นการที่จะลงคะแนนเท่านั้นไม่
อย่างรัฐบาลเสนอมา 1๒ คน และสมาชิกเสนอ 1๒ คน ขอให้รัฐบาลตอบเพื่อให้
สมาชิกทราบ และแสดงความรังเกียจด้วย.

14.1๒.๖๐

ท.ศ. กวาง ฉิมวงศ์ นายกรรมาธิการ : เรื่องปัญหาจำนวน ข้าพเจ้า
คิดว่าท่านสมาชิกจะเห็นก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่าที่รัฐบาลตั้งมา ๒4 ก็คิดว่าทางรัฐบาลเอง
จะเสนอตัวบุคคลเข้ามา แต่บุคคลนั้นก็จะต้องมีความเห็นที่จำเป็นจริง ๆ จาก
1๒ คนแล้ว เราได้คิดดูแล้ว แล้วทางสมาชิกก็ 1๒ คน ก็จะเห็นก็เห็นไม่ขัดข้อง
แล้วถ้าจะนับจนกว่าข้าพเจ้าคิดว่าจะไม่พร้อมกัน คือเราอยากจะทำในสมัยนี้ในเรื่อง
การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ เพราะเป็นปัญหาที่เริ่มดว่าใหม่ และเป็นปัญหาที่เกี่ยวถึง
สิทธิของประชาชนไทยทั่ว ๆ ไป เปรียบกับเราควรจะไปดูทุกแห่งทุกมุมที่เราควร
ไปดู คือทำให้เริ่มบวชที่สุด ส่วนเรื่องเพิ่มกรรมาธิการก็ เห็นได้ แต่ข้าพเจ้าเห็น
ว่าไม่ควรจะเพิ่มในจำนวนมากจะ/เป็นการเป็นเบื้อ เพราะเหตุว่าถ้ากรรมาธิการ
บางที่เรียกประชุม มาประชุมบ้าง ไม่มาบ้าง ถ้าเดินเดินไปแล้วจะทำให้เรื่องเป็นเบื้อ

และอีกอย่างหนึ่งอนาคตจะสรุปรวมกันว่า เมื่อคราวถ้อยที่เรานึกถึง มีผู้แห่มาทางท่าน
 ก็อนาคตจะไม่รวมกัน แต่ทางรัฐบาลก็คิดพิจารณาแล้วว่า การที่ห้าเหล่านี้ ตามรูปเรื่อง
 มันยึดเป็นอยู่สักหน่อย แต่กว่าในทางชีวิตวิถี (Security) คือความมั่นคงของรัฐ
 การแก่รัฐรวมหมู่ เหมือนอย่างเราอยากจะทำแบบอย่างที่ดีงามสักว่า ถ้าเรา
 เราถืออยู่ให้มีออกนอกเสียมาแบ่งเอาไปก็อกกิน ยิ่งแล้วไหน มันอยู่ในฐานะที่
 อนาคตก็จะให้ข้อให้โลกในสะดวก ๆ เพราะเหตุอะไร ก็ด้วยเหตุที่ว่าข้าพเจ้าคิดว่าบาง
 ที่ที่ระบอบศาสนาว่า มันจึงไม่เพียง ข้าพเจ้ามาในรูปที่มันในที่มีในฐานะที่เป็นรัฐบาล
 ข้าพเจ้าและคณะมีความเห็นอย่างนี้มาเสมอต่อสภา ฯ การที่ข้าพเจ้าทำอย่างนี้เพราะ
 เหตุอะไร เพราะเหตุว่าอนาคตจะนำในการแก่รัฐรวมหมู่ ก็เป็นความเห็นของคณะทั้ง
 ี่จริงของความเห็นต่อสภา ฯ นี้ แต่กว่าข้าพเจ้าอาจจะไม่มุ่งในเรื่องชีวิตวิถีเมื่อไรก็ได้
 ไม่จำเป็นจะต้องมีเรื่องในโลกอะไร ในสันของข้าพเจ้าเป็นอย่างนั้น ถ้าจะบอกคือ ๆ
 ว่าไม่ทำอะไร ข้าพเจ้าก็ไม่เสียไม่เสียไม่เสียอะไร แต่ถ้าหากว่าความหมายนั้น
 เราอาจจะไม่มีความเห็นอย่างนี้ เรื่องที่เป็นเรื่องของรัฐบาลอาจจะเจ็บมาตามไปก็ได้
 ที่ไปไว้ที่สุด แต่ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่มีใครเราทำอย่างนั้น แต่เราจะไว้ท้ายที่สุดคิดว่า
 เพราะฉะนั้นจึงเสนอเช่นนี้ ดูเหมือนว่ามันยึดเป็นอยู่สักหน่อย แต่กว่าชีวิตวิถี (Security)
 มันมี ที่ข้าพเจ้าพูดก็ไม่ไรทั้งใจจะออกหัว แต่เป็นก็สันนิษอย่างนั้น ไม่มีอะไรจะมากมาย
 ข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้ามาบ้างก็ไม่ได้อะไรขึ้น หรือแนะนำก็ไม่ได้แต่ไรมา เมื่อเห็น
 กันว่าเราพอจะรับใช้กันได้ก็รับใช้ แต่ก็บางคราวที่นึกไม่อนาคตจะหาข้าพเจ้าก็ไม่นอน
 เสียเลย ๆ อาจจะเป็นอย่างนั้น ก็ไม่ได้ เพราะเหตุว่าเมื่อข้าพเจ้ามีความเห็นอะไร
 และมาเสนอต่อสภา ฯ แล้ว ก็อนาคตจะในสภา ฯ นี้ก็ชอบใจหาที่เอง คือไม่ใช่จะโบน
 บานในสภา ฯ นี้ มันก็อยู่ที่ข้าพเจ้าอยู่แล้ว ในการที่มันยึดกันมาที่มันอยู่ในหัว
 ในการที่มันยึดกันก็เท่ากันกับความที่มัน ท่านจะวางหน้าอะไรอย่างไรก็เอาดี จะมผล

อะไร อาจบ้าง อาจทำอะไรอยู่ที่ราชเจ้าทางภาค และในคณะของข้าพเจ้าก็ได้
 พิจารณาแล้ว ทางผู้ก่อการเองก็ได้เขียนหนังสือเวียนตามแล้ว ก็เวียนแล้วว่า ข้าพเจ้า
 ก็ถือว่าท่านเหล่านี้ก็มีสิทธิในฐานะที่จะออกสู่มหาสมุทรอินเดียด้วย จึงแม้ว่าจะไม่ได้เป็น
 สมาชิกประเทศที่ ๑ ข้าพเจ้าก็เขียนหนังสือเวียนไปทั่วทุกท่าน และความเดิมแก่
 เอาเข้ามารวมด้วย ความเดิมของสภาฯ ด้วย ก็ถือว่าเป็นความเดิมของประชาชน
 ข้าพเจ้าก็คิดจริงไว้ แต่การระงับอาจจะเป็นการปิดเมื่ออย่างนี้ดูแต่ทางด้านหน้าเห็นใจ
 คือให้ท่านไม่กลัวเสีย แล้วไม่โทกกันเสีย แต่การกินเร็ว ข้าพเจ้าในฐานะคนที่คิด
 ระงับโดยมองการณ์ไกลก็จริง ๆ ถ้าไม่โตกินแล้วจะช้ามาก เรื่องมันอย่างนั้น
 เพราะฉะนั้นที่เวียนมานี้ไม่ช้าของ ไม่มีความหมายในเรื่องจะเพิ่ม แต่เข้าใจว่าท่านสมาชิก
 คงเข้าใจความมุ่งหมายของข้าพเจ้าที่ว่า การเพิ่มมากจะลำบาก ท่านก็เคยแล้ว สม่า
 แต่เรื่องอื่นเลย คุณก็ทราบการระงับประมาณ ข้าพเจ้าเป็นมาทั้งแก่ทั้งสภา ฯ แต่
 การระงับประมาณมาบ้าง ไม่มาบ้าง การระงับผิดไม่มาบ้าง อะไรบ้าง มุ่งกันไป
 หมด ต้องหาคนที่เอาใจใส่จริง ๆ ไปเป็นกรรมการ ถึงจำนวนเท่านี้ ข้าพเจ้าก็คิด
 ว่าไม่มากนัก และไม่หนักนัก คือว่าเอาทางเลือกเปิดมาเป็นเกณฑ์ เอาทางสมาชิก
 ไปร่วมด้วย ถึงท่านจะเพิ่มข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แต่หวังว่าท่านสมาชิกคงไม่เพิ่มมา
 มากจนทำให้จากลาข้าไปเสีย.

14.๒๐ น.

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นครราชสีมา) : ความที่รัฐบาลเสนอให้ตั้ง
 กรรมการเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ สภา ฯ รู้สึกมีความชอบออกชอบใจรัฐบาลเป็น
 อย่างมาก แต่ทว่ายังเป็นห่วงอยู่สักหนึ่ง ความจริงรัฐธรรมนูญที่เราได้ปฏิบัติมาแล้วนั้น
 ก็รู้สึกดีด้วย แต่ทว่ารัฐบาลก็เป็นผู้ที่ปฏิบัติไม่ครบถ้วนในบางบางประการ ฉะนั้น
 ทางที่ดีที่สุด ข้าพเจ้าใคร่จะขอตั้งรัฐบาลใหม่ปรับปรุงกิจการงานของเราให้ขึ้นไปใน
 แนวทางประชาธิปไตยอันแท้จริงเสียก่อนครั้งหนึ่ง คือเนื่องจากว่าเวลานี้ ธนในสังคม

กันให้เกิดขึ้น การปฏิบัติภารกิจของเรา เช่นว่า นิการเมือง ก็ขอให้เป็นการเมือง
อย่าให้เป็นเป็นการบริหารด้วย หมายรวมถึงหมู่ซึ่งรู้สึกว่าจะไม่ค่อยจะเหมาะสมนัก แล้ว
อีกประการหนึ่ง การที่กระทำอย่างนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงต่าง ๆ ได้ขอขานมาแล้ว
ในสมัยก่อน ๆ บางทีก้าวไปถึง.....

ประธานสภา ฯ : ขอในวาระที่ผ่าน คงพูดไปตรง ๆ อีกท่าน คนอื่น
เขาพูดอย่างหนึ่ง ไม่มีอีกอย่างหนึ่ง คงพูดเรื่องจะตั้งกรรมการหรือไม่ตั้งที่ท่าน
ได้อยู่ในแนวหมอบ หมายความว่านอกเรื่อง.

นายเปี่ยม บุญประโชติ (นครศรีธรรมราช) : การที่ประธานสภา ฯ ขอ
ร้อง ราชเจ้าภิรมย์ แต่เรื่องการที่จะตั้งกรรมการขึ้นอีกประเภทหนึ่งนั้น สภา
ผู้แทนราษฎรมีความจำเป็นอย่างหนึ่งที่จะขอร่วมมือกับรัฐบาลในเรื่องที่เหมือนกัน
แต่รัฐบาลขอว่า สำหรับกรรมการที่เสนอราชเจ้าสภา ฯ ก็เข้ามาเป็นกรรมการนั้น
จะไม่เอาในพวกคณะรัฐบาล คือราชเจ้าเองผู้หนึ่งและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรประเภท
หนึ่งซึ่งมีส่วนมากอยู่เหมือนกันก็ตั้งใจเหมือนกันว่า ส่วนที่จะเสนอเป็นกรรมการ
แก่รัฐบาลกรมคณะนี้ เราเองก็ไม่อยากจะทำเหมือนกัน เราอยากจะทำอื่นและ
ต้องการผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการทำงานจริง ๆ เพื่อจะเป็นประโยชน์เหมือนกัน
แต่ทว่าเมื่อคณะกรรมการได้ตั้งเรียบร้อยแล้ว ราชเจ้าท่านก็จะให้ข้อสังเกตอย่าง
หนึ่ง คือ 1. ใครขอให้มีเวลาเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นมายัง
กรรมการได้ และให้ข้าราชการออกความเห็นได้ ตลอดจนถึงคณะกรรมการอื่นต่าง ๆ
ในแสดงความคิดเห็น คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นนี้ก็ควรจะเอาความเห็นเหล่านี้มาพิจารณา
ร่วมด้วย ถ้าโดยอย่างนี้ราชเจ้ารู้สึกว่าจะเป็ประโยชน์แก่ประเทศชาติมาก เพราะ
งานที่ไม่ใช่งานเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นงานที่ใหญ่โตอยู่ เพราะฉะนั้นต้องทำให้จริง ๆ
ทำให้สุด ๆ คน เท่ากับเราเปิดโอกาสให้รัฐบาล เราจะทำให้รวดเร็วก็ทำ
ไม่ได้ จะตั้งกรรมการพิจารณาให้เสร็จ ๑๖ วัน ๑๖ วันนั้นไม่ได้ เราจะช้าเท่าไรก็ช้า

ได้ เพราะฉะนั้นควรจะต้องเปิดโอกาสในกินเวลาซึ่งเดือนที่กรรมการทำ.

24. 24 II.

นายเบเนจาคี บูตเชค (ร้อยเชค) : ส่วนรับเนื้อหาในเรื่องสถิติ
ของรัฐบาลหรือคณะกรรมการวิสามัญพิจารณารัฐธรรมนูญ ถ้าจะว่าก็ให้ยาวไปยาว
ได้เหมือนกัน แต่ถ้าจะพิจารณาในทางในข้าง ทางเราได้อธิบายไปอยู่แล้วตั้งแต่ก่อน
แล้ว จนเข้ามาถึงในสภา ฯ ก็ว่าจะพิจารณาสถิติไปเป็นตามของใหม่ แล้ว เรื่องยาว
ก็คงจะสั้นมากทีเดียว คือ เมื่อได้พิจารณาของรัฐบาลแล้วมีข้อความบ่งชี้ว่า
เสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญเพื่อไปส่งคานาวิรัฐธรรมนูญ มีหน้า—ในคดีนี้เอง เป็น
หลักการของคดีนี้ ก็เมื่อคดีนี้เข้าไปสู่สภา ฯ แล้วก็เกิดประเด็น ๒ - ๓ ประการ
ซึ่งข้าพเจ้าจำได้ว่า รัฐบาลได้ถามตามมาซึ่งสภา ฯ นี้ว่า จะกระทำรัฐธรรมนูญหรือไม่
มันเป็นเรื่องหนึ่ง และเมื่อจะแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่แล้ว ถ้าสมมติว่าเห็นชอบ
ว่า ควรแก้ไขรัฐธรรมนูญแล้ว จะแก้ไขโดยวิธีใดอย่างไร นี่เป็นประเด็นตามมา

ส่วนประเด็นแรก รัฐบาลต้องการจะขอยังความโดยขอให้ทั้งกรรมการ
วิสามัญเพื่อส่งคานาวิรัฐธรรมนูญ ว่าสภา ฯ นี้ควรจะแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ บัดนี้
นี่เราทั้งสองจะตัดสินได้ว่า เราควรให้ทั้งกรรมการไม่เพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือไม่ โดย
ตั้งเสียงจากหนังสือพิมพ์ หรือประชาชน ซึ่งได้ทำงานในหน้าที่นี้มาแล้ว ข้าพเจ้าก็คิดว่า
เป็นเวลา ๒ อาทิตย์เต็มจะได้ ในบรรดาหนังสือพิมพ์หรือประชาชนก็เห็นพ้องกันที่ว่า
รัฐธรรมนูญของเราจะมีก็ควร จะมีการแก้ไขแล้ว ในคำณณาที่ข้าพเจ้าไม่เห็นว่า
ผู้ใดปฏิเสธว่าไม่ควรแก้ไขรัฐธรรมนูญ เมื่อท่านประธานและท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
มีความเห็นตรงกันเช่นนี้แล้ว ก็หมายความว่ารัฐธรรมนูญจะมี เราตั้งใจไว้ว่าจะทำการ
แก้ไขกัน จะแก้ไขเมื่อไร ก็โดยโอกาสที่รัฐบาลเสนอต่อคณะกรรมการวิสามัญมา
เอง ก็เป็นวิธีดีวิธีหนึ่งซึ่งเรากลัวว่าควร จะทำตามหรือไม่ การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้
ข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการนี้จะคณะกรรมการไม่พิจารณาเสียชั้นหนึ่งก่อนนั้น เป็นวิธีการที่

เขมาสมและคดีสุดท้าย เพราะท่านทั้งหลายยอมรับว่า รัฐธรรมนูญของเราเป็นกฎหมายซึ่งแก้ไขได้ยาก ทั้งวิธีปฏิบัติและหลักการมีวิธีการที่จะแก้ไขได้ยาก—อ้างว่ากฎหมายธรรมดา โดยมีการเสนอเป็นชั้น ๆ และมีการอภิปรายเป็นชั้น ๆ ไม่ ท่านทั้งหลายยอมรับแล้ว เมื่อรัฐธรรมนูญแก้ไขได้โดยยาก แล้วจะแก้ไขเพียงมาตราเดียว หรือคำเดียว หรือหลาย ๆ มาตราก็ตาม ในบทแก้ไขของรัฐธรรมนูญจะต้องแก้ไขโดยวิธีซึ่งยากทั้งสิ้น ก็เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วบางที่ท่านผู้แทนชนชั้นได้ปรารถนาว่า เมื่อเราจะแก้ไขก็ควรทำให้รวดเร็วที่สุด คือสภา ฯ นี้ตั้งกรรมการพิจารณา ไปแก้ไขแล้วเสนอข้อแก้ไขมา เสนอ ข้าพเจ้าคิดว่า ไม่ใช่วิธีการที่รัฐธรรมนูญจัดไว้ การแก้ไขรัฐธรรมนูญจะต้องมีผู้เสนอมา จะเป็นรัฐบาลหรือสมาชิกก็ตาม มาตรา ๑๖๖ จะต้องเป็นชั้น ๆ นั่นคืออยู่ในรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น เมื่อตั้งกรรมการแล้วเสนอมาทำไม่ได้หรือ ถ้าทำก็แก้เท่ากับให้รัฐบาลเสนอตนเอง เพราะอย่างไรก็ดี ก็ต้องตั้งกรรมการไปพิจารณาเสียก่อน เพราะรัฐสภาได้รับรองแล้วว่า เมื่อกรรมการชุดนี้ไม่พิจารณาแก้ไขอะไรแล้ว รัฐบาลก็จะเป็นผู้เสนอข้อแก้ไขนั้นขึ้นมาเอง ก็เท่ากัน มีหน้าที่การเร็วหรือไม่เร็วอยู่ที่กรรมการจะไปทำงานได้เร็วเพียงไหนหรือไม่ เมื่อผ่านแล้วก็ต้องปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญทั้งสิ้น เกี่ยวกับกรณีแก้ไขนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าวิธีการแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ ครั้งแรกเราตกลงกันแล้วว่า จะต้องแก้ไขให้เร็วที่สุด โดยโอกาสที่รัฐบาลเสนอมา ถ้าหากว่านี้ ท่านผู้แทนชนชั้นสงสัยว่าเราจะไม่ได้เห็นรัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไขนี้ นั่นเป็นเรื่องอนาคต เราจะไปคาดการณล่วงหน้าไม่ได้ ถึงแม้เราจะไม่ได้เห็นรัฐธรรมนูญฉบับที่แก้ไข แต่เราก็เข้ามาแล้ว ถ้าท่านเป็นอะไรไป อย่างน้อย ๆ ท่านก็คงได้เห็นรูปร่างของสวรค์แล้ว แม้ท่านจะไม่ได้ขึ้นสวรรค์จริง ๆ ข้าพเจ้าคิดว่าก็คงจะพอได้เห็นเสียเอง เพราะฉะนั้น การตั้งกรรมการไปพิจารณาเสียก่อนนั้นเป็นวิธีที่ดีและละเอียดถี่ถ้วน และจำเป็นจะต้องทำเสียก่อนเหมือนกัน เพื่อให้มันเป็นไปตามบทแก้ไขของรัฐธรรมนูญว่า

การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นต้อง เป็นวิธีที่ยากและ เริ่มบริษัทที่ถูกต้องที่จะแก้ไข นี้เป็นประเด็น
ข้อแรกที่ข้าพเจ้าคิดว่าสภา ฯ นี้ควร จะตัดสินใจ

ข้อต่อมา ซึ่งเพื่อนสมาชิกของข้าพเจ้าปรารถนา ที่จะเสนออีกนั่นก็คือ

ว่าถ้าแก้ไขแล้วจะแก้ไขอย่างไร จะแก้ไขอะไรในขั้นนี้ไม่ได้หรือ ท่านผู้แทนวุฒิสภา
+อนางนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า
+ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นไปไม่ได้ เพียงแค่แก้ไขแล้ว เราจะต้องแก้ไขกันอย่างละเอียด

พร้อมกัน/ ในขั้นนี้เราจะมาแก้ไขทุกมาตราในรัฐธรรมนูญ โดยขาดหลัก เหตุผลและ
คำหับคำร่าที่จะมาบังคับเดียวกัน เพราะฉะนั้นในขั้นนี้ข้าพเจ้า เห็นว่าทำไม่ได้ และ
เป็นไปไม่ได้ และวิธีการแก้ไข ข้าพเจ้าได้บอกแล้วว่า ถ้าจะให้ดีที่สุด ถูกต้องที่สุด
และ เริ่มบริษัทที่ถูกต้องก็คือ เริ่มตั้งกรรมาธิการ ส่วนรายละเอียดนั้นก็อยู่ที่กรรมาธิการ และ
อยู่ในสภา ฯ ในวาระที่ ๒ ซึ่งเราจะมาเถียงกันว่า จะเอาสามที่แก้ไขหรือไม่ เพราะ
ฉะนั้นมีหน้าที่ว่า จะให้แก้ไขหรือไม่ หรือวาระนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า เป็นไปไม่ได้ ทำไม่ได้
ก็แล้ว เพราะฉะนั้นมีหลายหลาย ข้าพเจ้าคิดว่า ถ้าข้าพเจ้าเข้าใจ อย่างนี้ไม่ผิดแล้ว
และคิดว่าถ้าจะให้เป็นการสิ้นสุดแล้ว จะต้องรับผิดชอบของรัฐบาลไว้ จะอย่างไรก็ตาม
รับไว้ก่อน แล้วตั้งกรรมาธิการไป ถ้าจะให้เร็วก็ให้ตั้งกรรมาธิการ แล้วให้กรรมา-
ธิการ เสนอมาโดยเร็วที่สุด และก็เป็นเรื่องที่ว่า รัฐบาลจะต้องเสนอให้เร็วที่สุด ส่วนจะ
เสร็จเมื่อไรนั้นก็คิดว่า เราจะได้ว่ากันเมื่อเราได้ตั้งกรรมาธิการไปแล้ว.

1๑.๑๐ น.

นายทองดี ๒ ทาสสินธุ์ (มหาสารคาม) : ปัญหาในเรื่องอดีตที่รัฐบาล

ได้เสนอมานี้ ข้าพเจ้าคิดว่า เราถกเถียงกันมาในประเด็นรวมกัน ๑ ประการ ก็คือว่า
เราทุกคนว่าจะตั้งกรรมาธิการ เพื่อจะ ไปปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ แต่ว่าใคร เป็นผู้ที่จะ
ตั้ง ใครจะ เป็นผู้ที่จะอนุวัติให้ตั้ง ก็คือสภา ฯ นี้ จะตั้งเป็นรูปเด่นไหน ข้าพเจ้าคิด
ว่า เรายังไม่ได้บอกว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญเลย ในสภา ฯ นี้ยังไม่ได้บอกเลย แล้วจะ
ไปตั้งกรรมาธิการแก้ไขนั้นเพื่ออะไร ยังไม่ได้รับรองที่จากสภา ฯ เรายังจะแก้ไข

รัฐธรรมนูญ ถ้าเราจะมีรองว่า เราจะตั้งกรรมาธิการ ไปแก้ไขรัฐธรรมนูญก็หมายความว่า เราไม่มีรองความเห็นของรัฐบาลว่าจะแก้ไข โดยคณะกรรมการฝ่ายเดียวสภา ฯ ยังไม่รู้เรื่องด้วย เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าทางที่ดีที่สุดสภา ฯ นี้ควรได้รับความคิดเห็นจากสภา ฯ นี้ก่อนว่า ก่อนที่จะตั้งกรรมาธิการแล้ว สภา ฯ นี้จะเห็นควรหรือไม่ว่าจะแก้หรือไม่แก้ ถ้าแก้ก็ตั้งไป ถ้าไม่แก้ไม่ตั้ง นี่เป็นประเด็นของสภา ฯ ถ้าสภา ฯ บอกว่าตั้งกรรมาธิการ ไม่ ก็หมายความว่า สภา ฯ นี้แก้แล้ว ขอมติกับมติสภาแล้วว่าสภา ฯ นี้ยอมแก้รัฐธรรมนูญแล้ว ส่วนความจริงบางท่านเห็นว่ายังไม่ควรแก้ก็มี บางท่านเห็นว่าควรแก้ก็มี ประเด็นแรกที่สภา ฯ นี้ที่สภา ฯ จะต้องทำ สภา ฯ นี้จำเป็นจะต้องมีรองมติ ลงมติกันเสียก่อนว่า จะแก้หรือไม่แก้ เมื่อแก้แล้วจึงตั้งกรรมาธิการ ไป ถ้าหากว่าตั้งไปเสียก่อนเป็นการผิดในการที่จะตั้งประเด็น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่า ในขณะนี้เราจำเป็นจะต้องขอมติสภา ฯ ให้เป็นการแก้เสียก่อนว่า จะแก้หรือไม่แก้ เมื่อทางสภา ฯ นี้ลงมติเห็นชอบว่า ควรแก้แล้วไม่เหลือ เราจึงควรตั้งกรรมาธิการ ไป ถ้ามีมติแล้วคล้าย ๆ กันว่า เราตั้งกรรมาธิการ ไป ๒๔ นายโดยเอาเสียงคณะกรรมาธิการ ๒๔ นายมาเป็นเสียงมากกว่าสภา ฯ อีกตั้งหลาย ๆ สิบนายแบบนี้ ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย เพราะฉะนั้นการตั้งประเด็นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าในครั้งแรก ท่านประธานควรจะต้องเสียก่อนว่า เราจะแก้หรือไม่แก้ ถ้าจะแก้ก็ตั้งกรรมาธิการ อย่างนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเห็นทางที่ชอบกว่า.

14.33 น.

นายเนลา เคาลาพันธ์ (ตราด) : ข้าพเจ้าฟังสมาชิกผู้แทนจังหวัดมหาสารคามพูดเมื่อคืนนี้ รู้สึกว่าท่านเจ้าใหม่คิดว่าทุกคนมีมติที่เดียว เพราะว่าในการที่รัฐบาลเสนอมติเข้ามานี้ มีโต้แย้งความว่า เราจำเป็นจะต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพียงแต่เสนอมติขึ้นมาว่าให้ตั้งคณะกรรมาธิการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณาว่า รัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ทุกวันนี้ สมควรที่จะแก้ไขหรือไม่เพียงใด คณะกรรมาธิการที่จะตั้งขึ้นมา นี้บางทีอาจ

จะไม่พิจารณาตามที่เสนอสภา ฯ ว่า รัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่ไม่จำเป็นจะต้องแก้ไขก็ได้
แล้วสภา ฯ เห็นว่าไม่ควรจะแก้ไขก็อาจจะเป็นได้ ไม่ใช่เราจะต้องลงมติเสียก่อน
ว่าควรแก้หรือไม่ควรแก้ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ท่านเข้าใจผิดทีเดียว สภา ฯ ไม่จำเป็น
ที่ต้องลงมติว่าควรแก้ไขหรือไม่แก้ไข ขณะนี้ยังไม่ต้องพิจารณาว่าควรลงมติ ควรตั้ง
กรรมาธิการไปพิจารณา ไปตรวจดูว่า รัฐธรรมนูญที่ใช้อยู่สมควรแก้ไขหรือไม่ แล้ว
คณะกรรมการก็เอาประเด็นต่าง ๆ เြียงคำขึ้นมาเสนอต่อสภา ฯ นี้ว่า รัฐธรรมนูญ
ที่คณะกรรมการได้ไม่พิจารณาเห็น ควรแก้ประเด็นต่างๆ ดังนี้ เหล่านี้ ยกตัวอย่าง
เช่นควร จะเลิกพระ เฑาะศาล ควรจะมีสภาเดี่ยว หรือ สองสภา แล้วขงติสภา ฯ
อีกชั้นหนึ่ง เมื่อสภา ฯ ลงมติไปอย่างไรแล้ว ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลจะเสนอต่อคชช
แต่ที่รัฐธรรมนูญฉบับเข้ามาพิจารณามาตรา ๘๘ แห่งรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าเข้าใจอย่างนี้
เพราะฉะนั้น ในการที่จะพิจารณาต่อไป ข้าพเจ้าขอให้ท่านทั้งหลายจงพิจารณาแต่ใน
ประเด็นเพื่อรวมรักเราว่าในการที่รัฐบาลเสนอเข้ามา นี้ เราควร จะตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญพิจารณาใดหรือไม่ และจำนวนที่กรรมาชิ การ ๘๔ นายที่รัฐบาลเสนอมาจะเป็น
การสมควรหรือไม่ ตามความเห็นของข้าพเจ้าแล้ว เห็นว่าจำนวนที่ท่านนายกร ฐมนตรี
เสนอมา ๘๔ นายนั้นเป็นการสมควรแล้ว.

14.38 น.

นายสุวิทย์ สันตเศรษฐ (เชียงใหม่) : บัดนี้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการ
แก้ไขในคดีนี้ ถ้าถึงใกล้ประเด็นที่จะลงมติได้แล้ว ก็ในกรณีที่มีรัฐบาลแสดงว่าวิธีการ
ที่เสนอต่อคชช.เข้ามาเช่นนี้ ในทางเอกสารนั้นถือว่าไม่เป็นกรณีพิพาท และเป็นกรรมาธิการ
ที่เข้าเช่นนั้น บัดนี้ก็เป็นอันข้ามไป ทั้งนี้ มาถึงมีมติหาญท่านก็คือว่า สภา ฯ เรามีทาง
ที่จะพิจารณาได้ในชั้นนี้ก็คือว่า ควร จะตั้งกรรมาธิการไปพิจารณาว่าจะแก้ไขรัฐธรรมนูญ
หรือไม่ ไม่หมายความว่าต้องมาพิจารณาว่า ควรแก้ไขหรือไม่ เพราะการ
แก้ไขหรือไม่แก้ไขนั้น อยู่ที่ยกรรมาธิการ คือเมื่อตั้งกรรมาธิการไปแล้ว กรรมาธิการอาจ

จะพิจารณาเอง แล้วก็เสนอต่อสภา ฯ นี้เป็นหน้าที่ในชั้นต้น ถ้าหากว่าสภา ฯ นี้ได้
 คลองในชั้นนี้ ข้าพเจ้าใครจะ เสนอผ่านประธานว่า ขอให้ตั้งประเด็นเพื่อสภา ฯ ลง
 มติว่า ควรจะอนุมัติให้ตั้งกรรมการ วิสามัญที่รัฐบาลเสนอขานี้หรือไม่ นี้ข้าพเจ้าขอ
 ในที่นี้ ประเด็นเรื่องเกี่ยวกับจำนวนของกรรมการวิสามัญ หรือเรื่องอื่น ๆ เช่น ขอให้
 ว่ากันทีหลัง เสร็จแล้วข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งประเด็นว่า จะตั้งกรรมการ วิสามัญ
 อย่างที่ รัฐบาลเสนอขานี้หรือไม่ และขอเสนอให้ลงมติ.

มีสมาชิกรับรอง

นายโทล์ สวีชชาติ (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอเปิดอภิปราย.

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวิสามัญ ผู้ใดเห็นควร เปิด
 อภิปรายต่อไป ขอให้ไปรคณภิวัตน์

สมาชิกเบญจ ๑ นาย

ประธานสภา ฯ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคณภิวัตน์.

สมาชิกเบญจ ๒ นาย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติลงมติในสงมติ ฉะนั้น ข้าพเจ้า
 ขอให้พิจารณาในทางที่ผิดคิดว่า สภา ฯ เห็นสมควร จะตั้งกรรมการ วิสามัญเพื่อ
 ศึกษาหาข้อมูลปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่รัฐบาลเสนอขานี้ ผู้ใดมีความเห็นอย่างนี้
 ขอให้ไปรคณภิวัตน์.

สมาชิกเบญจ ๑ นาย

ประธานสภา ฯ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคณภิวัตน์

สมาชิกเบญจ ๑ นาย

ประธานสภา ฯ : เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติให้ตั้งกรรมการ วิสามัญ

เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขรัฐธรรมนูญ ที่มีปัญหาว่า จะมีจำนวนเท่าใด.

พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ (อุทัยธานี) : ความจริงรัฐบาลก็โตเปิดโอกาส
ถึงเรื่องจำนวนว่าจะเอาเท่าใดดีแล้วแต่ ถ้าจะผูกพันจำนวนกรรมาธิการที่รัฐบาลเสนอ
มานี้เป็นเดรดู ก็คือ ๒๔ นาย ถ้าจะเปลี่ยนเป็น ๒๖ หรือ ๒๗ ก็จะได้ แต่ข้าพเจ้าขอ
เสนอเป็น ๒๖ อย่างนี้ทางรัฐบาลจะจัดของหรือไม่ ประการหนึ่ง แล้วอีกประการหนึ่ง
ขอเสนอว่า ถ้าเป็น ๒๖ อย่างที่ข้าพเจ้าเสนอแล้ว ขอให้เป็นฝ่ายรัฐบาลเลือก ๑๒ คน
และอีก ๑๔ คนขอให้เป็นการเลือกประเภทที่ ๑ จะใดหรือไม่.

ร.ท. ประจวบ มหารักษ์ (อุตรธานี) : โทษ ๆ รัฐบาลดีใจกว้างขวาง
ข้าพเจ้าขอเสนอ ๒๗ นาย.

พ.ศ. คง อดิวงค์ นายกรัฐมนตรี : ข้าพเจ้าไม่รู้จักของ จะเอา
๒๖ หรือ ๒๗ อะไร แต่ที่เรารู้ว่า ๒๔ นายนั้นก็มีความหมายกระชั้นเข้าอีกหน่อย เรื่อง
เป็นอย่างไร แต่เรื่องที่ว่าสมาชิกจะขอให้ข้าพเจ้าว่า อีก ๑๓ คนนี้ให้เลือกจาก
ประเภทที่ ๑ ข้าพเจ้าไม่บังคับสภา ๆ ไม่ได้ สุกแล้วแต่สมาชิกสภา ๆ จะเลือก จะ
บังคับสภา ๆ ให้รับรองก็ไม่ได้ เพราะข้าพเจ้าไม่ใช้คนเลือก ท่านเลือกกันเอง ท่าน
จะเลือกเอาประเภทอะไรก็ตามไป ท่าน.

ร.ท. ประจวบ มหารักษ์ (อุตรธานี) : คายที่ท่านนายบด ๆ แอดองว่า
๒๔ นายมีความหมาย ที่ข้าพเจ้าเสนอ ๒๗ นายก็มีความหมายเหมือนกัน ขอให้ยืนยันอีก
ครั้งว่า ให้รัฐบาลเลือก ๑๒ นาย อีก ๑๔ นายขอให้สมาชิกเลือก.

พ.ศ. คง อดิวงค์ นายกรัฐมนตรี : เท่าไร ๆ ก็ไม่รู้จักของ แต่ถ้า
เกินกว่า ๒๔ นาย ทางรัฐบาลก็ขอ ๑๒ นาย.

ประธานสภา ฯ : ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย มี ๒๗, ๒๖, ๒๔

พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ (อุทัยธานี) : ๒๗ ก็ได้เหมือนกัน ข้าพเจ้าไม่ติดข้อง

๑๖ ก็ดีเหมือนกัน ข้าพเจ้าขอเสนอ ๑๖ แทน ๑๗ ข้าพเจ้าขอเปลี่ยนแปลงมติของข้าพเจ้าว่า
๑๖ คนเป็นฝ่ายรัฐบาลเสีย อีก ๑๔ คนเป็นของสมาชิก.

ประธานสภา ฯ : ท่านนายกไม่ได้รับรองนี้ท่าน ท่านเลือกเอง จะเลือกเอา
จำนวนเท่าใดก็ตามใจ เวลาไปถึงเหลือ ๑๗ กับ ๑๔

ท.ศ. กวาง อุบลวงศ์ นายกรัฐมนตรี : จะเอา ๑๗ ก็ ๑๗ ไม่คัดค้าน.

ประธานสภา ฯ : ข้าพเจ้าขอใ้ที่ประชุมวินิจฉัย มีผู้เสนอขอให้ตั้ง

คณะกรรมการวิสามัญจำนวน ๑๗ นาย ผู้ใดจะมีความเห็นประการใดอีกบ้าง.

ไม่มีผู้ใดออกความเห็น

ประธานสภา ฯ : เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่า
ที่ประชุมได้อนุมัติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ มีจำนวน ๑๗ นาย ขอให้รัฐบาลเสนอชื่อ.

ท.ศ. กวาง อุบลวงศ์ นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอประธานเสนอ ๑๑ คน คือ

๑. เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิบดี
๒. พระยาอรุณการวิมลไชย
๓. นายศิริโรจน์
๔. นายพิบูลย์ บุนนาค
๕. พล.ท. หลวงเกรียงศักดิ์ศิริกุล
๖. หลวงจ้าว บงกชเสนา
๗. พล.ท.อ. อุด อุดเกษรพิศ
๘. พระยามานวราชเสวี
๙. พระวรวงศ์เธอ พระองค์
เจ้าวรรณไวฑุมการ
๑๐. นายเคียน บุนนาค
๑๑. พล.ท. สิบสี่ กนกสมาวัน
๑๒. นาย
ทวี บุนนาค

นายสิ้น สุพรรณสาร (พระนครหรืออยุธยา) : ขอเสนอ นายพล แสนสระดี

มีสมาชิกรับรอง

พล.ท. ประจวบ ฆาตวิเศษ (อุตรธานี) : ขอเสนอ นายโชติ สุวพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. อุก นิกขุทธิ (นครราชสีมา) : ขอเสนอ นายสุวิทย์ กิ่งเพชร

มีสมาชิกรับรอง

นายเลียง ไชยกาล (อุบลราชธานี) : ขอเสนอนายพัน สุพรรณสาร
มีสมาชิกรับรอง

นายทองดี ณ กวางหินสุ (มหาสารคาม) : ขอเสนอ พต. ร.ศ. ถวัลย์

ข้าราชการสตรี

มีสมาชิกรับรอง

นายไต้พัน สุทธิสาร (ขอนแก่น) : ขอเสนอ ร.ท. อุทิศ นิตยสุทธิ

มีสมาชิกรับรอง

นายเสกสรรค์ เจตสมมา (ระยอง) : ขอเสนอพระยาวิบุรจรรณศิริเนตร

มีสมาชิกรับรอง

นายสุวิชัย สิมะเสถียร (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายพิชิต/ศรี/ประจักษ์

เลียง ไชยกาล

มีสมาชิกรับรอง

นายเปี่ยม บุณยะโชติ (นครราชสีมา) : ขอเสนอ นายดี

พรหมมาตย์

นายดี พรหมมาตย์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอถอน

นายเจลา เค้าถานนท์ (ตราด) : ขอเสนอ นายชิต เวชประสิทธิ์

มีสมาชิกรับรอง

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ขอเสนอ นายเจสชาติ บุณยรัตพันธุ์

มีสมาชิกรับรอง

นายโชติ คู่มลิษฐ์ (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอ นายแก้ว ถึงระดมทรัพย์

มีสมาชิกรับรอง

นายการุณ ศรีจรูญ (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ขอเสนอ นายบรรจง

ศรีจรูญ

มีสมาชิกรับรอง

ร.ท. ชูท นิตยสุทธี (บุตรราชสีมา) : ขอเสนอคุณชูกนธวิศัลยกรรม

มีสมาชิกรับรอง

นายเชล แสนสระศรี (ตอนแก่น) : ขอเสนอ ร.ท. ประจวบ มหาชินทร์

มีสมาชิกรับรอง

นายเชนชาติ บุญรักพันธ์ (ร้อยเอ็ด) : ขอเสนอ นายเฉลา เกษานนท์

มีสมาชิกรับรอง

นายเสกอด เจกสมมา (ระยอง) : ขอเสนอ พ.ต.ชวง เขวงศักดิ์ -

สงคราม

มีสมาชิกรับรอง

นายเชียร ใจุดากร (สงขลา) : ขอเสนอ นายเจริญ มีพิไร

มีสมาชิกรับรอง

ร.ต. พระปฐมเพวภิมาด (หนองคาย) : ขอเสนอ อรรถชยาภีวิสารวาจา

มีสมาชิกรับรอง

หลวงประสิทธิ์บรรพต (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอ น.ร.ว. สักกวุฒิ

ปราโมช

มีสมาชิกรับรอง

นายเฉลียว บุญรส (สมาชิกประเภทที่ ๑) : ขอเสนอ นายทองเปลว

สุภูมิ

มีสมาชิกรับรอง

นายสุวิธ พันชเศรษฐ (เชียงใหม่) : ขอเสนอ นายโสภณ สุทธิระ

มีสมาชิกรับรอง

นายโสมพะดิน สุภาพรรณ (ขอนแก่น) : ขอเสนอ นายเปี่ยม บุญโชค
มีสมาชิกรับรอง

นายเชลล์ แสนสระศรี (ขอนแก่น) : ขอเสนอ นายเทียง ศิริตันชัย
มีสมาชิกรับรอง

นายเจษฎา เกษฐานนท์ (ตราด) : ขอเสนอ นายณัฐพร นิมิตต์กุล
มีสมาชิกรับรอง

นายเชียง ไชยมงคล (อุบลราชธานี) : ขอเสนอ นายจำลอง คำเวียง
มีสมาชิกรับรอง

นายแก้ว สิงหนะเกษม (พิจิตร) : ขอเสนอ นายไพฑูริ์ สวัสดิ์ชาติ
มีสมาชิกรับรอง

นายช่ออน อ่ำพล (พระนครศรีอยุธยา - สมุทรปราการ) : ขอเสนอ นายทองม้วน
มีสมาชิกรับรอง

ชัชฎาภกร

นายบุญศรี พิเศษชาติ (อ่างทอง) : ขอเสนอ นายชัชฎาภกร พิเศษ
มีสมาชิกรับรอง

นายเปี่ยม บุญโชค (นครศรีธรรมราช) : ขอเสนอ นายสมิทธิ์ เจริญศรี
มีสมาชิกรับรอง

นายสัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ขอเสนอ นายสุนทร ศรีขำขัน
มีสมาชิกรับรอง

นายทองดี พิเศษชาติ (ราชบุรี) : ขอเสนอ นายทองดี พิเศษชาติ
มีสมาชิกรับรอง

พ.ศ. หลวงจรกกลางสนาม (นครสวรรค์) : ขอเสนอ นายช่ออน อ่ำพล
มีสมาชิกรับรอง

มีสมาชิกรับรอง

ส. 4/๑๘ พระยาวิฑูรธรรณพินเฑาะ (อุทฺทฺชาปี) : ขอเสนอ นายเลี่ยม มีสมาธิกรับรอง ๗.๓/๑๘ -สภาผู้กิต

นายเลี่ยม วิฑูลากร (สงขล) : ขอเสนอ นายจรูญ สิบแสง มีสมาธิกรับรอง

นายเสกต เจกสมมา (ระยอง) : ขอเปิดการเสนอ มีสมาธิกรับรอง

ประธานสภา ฯ : ครบแล้ว ขอให้ท่านเลือกโดยวิธีเวียนชื่อ

ร.ท.ประจวบ ภาสสินธุ์ (อุทฺทฺชาปี) : ขอให้เลขาธิการสภา ฯ ได้

อ่านรายชื่อที่เสนอครั้งแรก เพราะจำไม่ได้.

ประธานสภา ฯ : ต่อไปมี ข้าพเจ้าจะขอให้ท่านทราบบ้างที่รัฐบาล

เสนอ ๑๘ นายเลี่ยมก่อน แล้วต่อไปอ่านที่สมาชิกจะเลือกจะได้ไม่ซ้ำกัน.

นายพัน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ๑๘ นายของรัฐบาลไม่จำ-

เป็น คือ ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่านชื่อที่สภา ฯ จะเลือกกัน แล้วสภา ฯ จะได้เลือก คนเหล่านี้ จะเลือกคนนอกจากนี้ไม่ได้.

ประธานสภา ฯ : สมาชิกคนหนึ่งขอ ข้าพเจ้าก็ฝากความที่เขาขอมา

เมื่อมีผู้ค้าน ไม่เป็นไร จะเอาตามนั้นก็ได้ ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อ่านชื่อทั้งหมดที่ เสนอมา และขอให้สมาชิกเลือกเพียง ๑๕ นาย.

เลขาธิการสภา ฯ : โปรดทราบบ้าง คือ ๑. นายผล แดมสระศรี

- ๒. นายโชติ คุ้มพันธ์ ๓. นายสุวิเศษ พันธเศรษฐ ๔. นายพัน สุพรรณสาร ๕. พล
- ร.ต. ถวัลย์ สารณาวาสวัสดิ์ ๖. ร.ท. อู๊ด นิกมสุทธิ ๗. พระยาวิฑูรธรรณพินเฑาะ
- ๘. นายเสียง ไชยกลาง ๙. นายสิท เวทประสิทธิ์ ๑๐. นายเขมราชิ บุญรัตพันธ์
- ๑๑. นายแก้ว สิงหะคเชนทร์ ๑๒. นายบรรจง ศรีรุ่ง ๑๓. จุณสุคนธ์วิสิษฐากร
- ๑๔. ร.ท.ประจวบ ภาสสินธุ์ ๑๕. นายเจลา เกตุอานนท์ ๑๖. ท.อ. ช่าง เขวง-
- ศักดิ์สงคราม ๑๗. นายเจริญ นันทโร ๑๘. พระยาตรีวิสารวาจา ๑๙. น.ร.จ.

อภิชาติ ปราโมช ๒๐. นายทองเปลว รณภูมิ ๒๑. นายโสภณ สุภาวีระ ๒๒. นาย
 เบ็ญจ มุขะโชติ ๒๓. นายเลียง ศิริพันธ์ ๒๔. นายพัน พรหมพิบูล ๒๕. นาย
 จำลอง คาวเรือง ๒๖. นายโสม สวัสดิวัต ๒๗. นายทองน่วม อิศลากร ๒๘. นาย
 พระบาทสมเด็จพระปิตุลา ๒๙. นายสมิท เจริญรัฐ ๓๐. นายทุน ศรีบานิช ๓๑. นางสาว
 ชำนาญพรศิริณี ๓๒. นายชอนันต์ ชำพล ๓๓. นายรุ่งโรจน์/วิเศษ/เอี่ยม สุภาพบุ
 ๓๔. นายจรูญ วัฒนสง

เลขาธิการสภา ฯ เชิดชามนด แสนสระดี, ร.ท.เนตร ทุนวิวัฒน์,
 นายโชติ คุ้มพันธ์, นายเบญจม ชิงสุวิทย์, นายบุญศรี วิเศษวิทย์, นายเลียง ไชยภาค
 เป็นกรรมการเป็นคณะ.

พระราชสภา ฯ : ได้มีมติเลือกกรรมการบริหารแล้ว จากเจ้าพระ
 ขอให้เลขาธิการสภา ฯ อำนวยนามทั้ง ๒๗ ท่าน ดังต่อไปนี้

เลขาธิการสภา ฯ : นายชองกรรมาธิการ ๑. เจ้าพระยาศรีธรรมมา-
 ชีเมศร์ ๒. พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ๓. นายคิเวท ชินนาม ๔. นายพิชิต มุขม
 ๕. พล.ท.หลวงเกษมศักดิ์ศิริ ๖. หลวงจำเริญเนติศาสตร์ ๗. พล.ท.อ. อุด
 อุดเพชรดี ๘. พระยานาวราชเสวี ๙. พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวรวงศ์ไวยพา
 ๑๐. นายเคียม ภูมมาต ๑๑. พล.ร.ท.สินธุ์กมลนาวิน ๑๒. นายทวี มุขมเกตุ
 ๑๓. นายพัน สุพรรณสาร ๑๔. นายเลียง ไชยภาค ๑๕. พระยาวิบุรธรรมนิเทศ
 ๑๖. นายถน แสนสระดี ๑๗. นายสุวิทย์ สันตเศรษฐ ๑๘. นายโชติ คุ้มพันธ์ ๑๙.
 นายเฉลิมชาติ มุขมวิวัฒน์ ๒๐. นายชิต เวชประสิทธิ์ ๒๑. ร.ท.ประจวบ เมฆาพันธ์
 ๒๒. ร.ท.สุคนธ์วิเศษอักษร ๒๓. นายทองเปลว รณภูมิ ๒๔. นายแก้ว สิงหนะเกษมพร
 ๒๕. ร.ท.อุก นิกขสุทธี ๒๖. นายโสม สวัสดิวัต ๒๗. นายเจลา เกษานนท์.

พระราชสภา ฯ : ในวาระต่อไป จากเจ้าพระยาวิบูลย์ของรัฐบาลขอให้
 เบลีกรมระเบียนวาระโดยขอเรื่องร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการสมรสของชนและภรรยาที่มี
 หน้าหนึ่งของคนไทยเพื่อประโยชน์ในการป้องกันประเทศ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ของรัฐบาล.

น.ส.หลวงพิบูลสงคราม ร.ช. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : รัฐมนตรี
 เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการยอมรับสิทธิและการปฏิบัติหน้าที่คนไทยเพื่อประโยชน์
 ในการเมืองในประเทศ ลักการ ให้คนไทยได้รับการฝึกซ้อมทางใช้อาวุธและอื่น ๆ และ
 ปฏิบัติหน้าที่ในต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ในการเมืองในประเทศ เหตุขอ ไทยมีประเทศกบฏใน
 ไทยจะสงคราม สมการที่จะให้ราษฎรที่มีได้เป็นทหารหรือตำรวจ โดยมีโอกาสปฏิบัติ
 หน้าที่ของคนไทย ซึ่งช่วยเหลือประเทศซึ่งกำลังความสมควรแก่เหตุการณ์ จึงสมควรให้มีการ
 ยอมรับและฝึกซ้อมทางใช้อาวุธและอื่น ๆ เพื่อการนี้

1๕.๖๖ น.

นายสุวิชัย สันทรเสนา (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอคัดค้านหลักการในเรื่องที่จะให้
 ให้คนไทยรับการฝึกซ้อมเพื่อประโยชน์ในการเมืองในประเทศ ก่อนอื่นที่ข้าพเจ้าเรียนคัดค้าน
 หลักการในการอธิบายเหตุผลเหตุผลในสภา ๖ นี้ ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า
 ข้าพเจ้ามีความเห็นที่จะช่วยทุกประการในอันที่จะเมืองในประเทศใด ไม่ว่าในกรณีใด ๆ
 และเมื่ออ่านเหตุผลและคำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอมาแล้ว ข้าพเจ้าอ่าน
 ดูเห็นว่า จะไม่มีอะไรกับเรื่องที่จะอ่านมาแล้ว เช่นการเกณฑ์แรงงานเป็นต้น ที่ได้ก่อให้เกิด
 ความเดือดร้อนหัว ๆ ไป ทั้งนี้โดยเหตุที่พระราชบัญญัตินี้ได้รวมกฎหมายของภายในอำนาจ
 แก่เจ้าพนักงานโดยที่เดียว และมีพระราชบัญญัติสำหรับลงโทษผู้ฝ่าฝืน อยู่ในมาตรา ๑
 ซึ่งสำหรับผู้ลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ระหว่าการทุจริตหรือไม่ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วผลที่จะได้รับจะเป็น
 อย่างไร นี่เป็นเหตุหนึ่งที่ข้าพเจ้าขอเรียนให้ที่ประชุมพิจารณาให้สมควร ที่ขอเรียนให้
 ผ่านซึ่งนายกรัฐมนตรีว่าโดยสมควรในเรื่องรัฐบาลนี้ ก็เห็นด้วยผู้ทั่วกันว่า สำหรับเจ้าหน้าที่
 โกล ๆ ออกไป รัฐบาลไม่สามารถที่จะรับรองได้ว่า การปฏิบัตินั้นจะชอบหรือดวในหลักการ
 และทุกคนไป คนคึกคัก คนที่รักภักดี เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว รัฐบาลจะตร พร ราชบัญญัติ
 วางกำหนดเงื่อนไขให้ถือก่อน ก่อนที่จะนำเสนอสภา ๖ นี้ แต่ทว่าข้าพเจ้าขอเรียนให้ทราบ
 ว่าวิธีการที่จะเมืองในประเทศนั้น ในประเทศไทยเรานี้ตั้งแต่ในประวัติศาสตร์มาก็ไม่เคย

ปีกหัดอะไร โดย แคชชิงคราวกับรับแล้วก็มีผู้วิจารณ์ เจเรมซึ่งได้นำบรรดาผู้ซึ่งอาสาสมัคร
 ข้าราชการกับข้าศึกได้ ตัวอย่างเช่นท้าวสุรธรรมาริ และท้าวศรีสุนทร เป็นต้น ก็ไม่เคยปรากฏ
 ว่าเคยปีกหัดอะไรนอกจากถ่าอั้งใจเป็นใหญ่เท่านั้น แต่เหตุผลที่รัฐบาลมีความมุ่งหมายที่จะ
 เรียกคนเรามาฝึกหัดเพื่อป้องกันประเทศชาตินั้นก็เป็นที่จริง แต่ขอให้รัฐบาลกล่าวอีกไว้ว่า
 ควรจะใช้วิธีใดเหมาะ คือในที่นี้ว่าทุกคนที่จะเข้ารับราชการฝึกหัดต้องมีอายุ ๒๐ ถึง ๓๐ ใน
 กรณีที่รัฐบาลคิดนั้นมาเป็นเช่นนั้นไม่ อายุ ๔๐ ถึง ๕๐ ถ้าไม่ต้องการก็ไม่ต้องมีเงินส่งเอาเงิน
 ล่วงหน้ามา ๑๐ บ้าง ๒๐ บ้าง เหล่านี้เป็นต้น และในกรณีใดที่มีมาตรฐานนี้ว่าขอพูด
 ในหลักการ—ซึ่งในกรณีนี้ที่รัฐบาลมีอาสาสมัครได้ ในเรื่องอาสาสมัครนั้นและรับเข้าได้
 เกณฑ์อยู่ที่ในตั้งที่รัฐบาลก่อน คือเมื่อมีคนเอาหนังสือไปกตขงองฉนวนมือที่สมัครแล้วเขา
 รมานมาเขียนเวลาผ่านเวลานั้น ที่นี้เขาตรา ๑ บอกว่าห้ามไม่ให้ผู้สมัครส่งไปทุกกลคน
 ทีเดียวกันเข้ารับราชการฝึกหัด—การใช้อายุและอื่น ๆ ตามความในพระราชบัญญัตินี้เกินกว่า
 สี่วันในเดือนหนึ่ง และเกินกว่าวันละ ๑ ชั่วโมง ก็เมื่อรัฐบาลต้องการจะเอาคนมาฝึกหัด
 แต่กำหนดไว้เพียง ๔ วันจะได้อะไร ใน ๔ วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ชั่วโมง เดือนหนึ่งไม่เกิน
 ๒๑ ชั่วโมง มีหนึ่งจะได้อะไรบ้าง

ประการที่สองก็คือว่าใครจะ เป็นคนฝึกหัด โดยมาตรา ๑๑ นั้นเขาหมายเอา
 มาฝึกหัด ฝึกหัดแล้วก็ไม่ทำอะไร มีสิทธิไม่มีหน้าที่ ข้าพเจ้าเห็นความมุ่งหมายของ พระราช
 บัญชีฉบับนี้ไม่ได้มีประสงค์ความมุ่งหวัง แต่กำหนดว่ารัฐบาลต้องการให้เกิดผลโดยทันทีแล้ว
 ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่าบุคคลอายุไม่เกิน ๒๐ - ๓๐ ปีได้รับการฝึกหัดอบรมแล้ว ทำไม
 รัฐบาลไม่เร่งถึงไปในแง่หนึ่ง ถ้าหากรัฐบาล จะแก้ว่าการกระทำเช่นนั้นจะผ่านแต่เพียงบาง
 หนักรง เหล่าเท่านั้น แต่ขอเรียนว่าความหมายเขียนไว้ไม่มีข้อบกพร่องไว้เลยเช่นนั้น ทางฝ่าย
 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติของรัฐบาลจะไม่ห้ามโดยวิธีว่า เมื่อเวลาการคนมากไม่ได้สะดวกขึ้นเป็น
 การที่ร้อง กว่าที่จะพูดจากใหม่ เหล่านี้ ข้าพเจ้าขอเรียนด้วยความหวังที่ว่า พระราช

มันคือจะมีอำนาจว่าสภาฯ จะผ่านพระราชบัญญัตินี้ไปโดยไม่มีการแก้ไข ก็คือมันแล้ว จะไปชักความเดือดร้อนแก่ราษฎร เป็นอันมาก ถ้าหากว่าสภาฯ มีความมุ่งหมายที่จะสนองความตั้งใจ ที่ของรัฐบาลในอันที่จะเมืองดีไปประเทศชาติ เจ้าเองก็มีรอง แต่ข้อนี้ รัฐบาลได้แก้ไขกฎหมายจะมีนี้ ให้มีบทลงโทษผู้ทุจริตหรือให้มีการรณรงค์ประจำใจยอมรับคำร้องทุกข์จากผู้เดือดร้อนคนเขาเงิน เหล่านี้ แล้วมีการพิจารณาว่าส่วนคนที่เรียนหนังสือไม่รู้เรื่อง ก. ข. ค. ตามาผิดคิด ยกเว้นพวกนี้เพื่อใช้เขาไปไกลความประหลาดหาเลี้ยงชีพช่วยบ้านเรือนเมืองทั้งนั้น ถ้าเขาพวกนี้เข้ามาไม่มีประโยชน์ แล้วข้าพเจ้าเห็นว่า คุณคนที่ รัฐบาลต้องการเห็นถึงจะ ไม่ได้รับผลประโยชน์นอกจากจะเกิดความไม่มีความสุข เมื่อเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า มีทางที่จะแก้กฎหมายจะมีนี้ให้รักคุณเพื่อประโยชน์ทั้งทางฝ่ายผู้รับรัฐบาลและประชาชนหรือไม่

15.42 น.

น.อ. หลวงพิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจะมีขึ้นมานั้น ได้คำนึงแล้วว่า การที่จะเอาขนาดกรรฐ์ อายุ ๒๐ ถึง ๓๐ ปีนั้น เพื่อจะฝึกหัดอาวรณ์และวิธีรบต่าง ๆ ในสมัยนี้ ที่ทางชุมชนได้ปรากฏเมื่อถึงปีนั้น เป็นช่วงโยโยในเจ้าหน้าที่ ^{ซึ่งเรื่อง} การปฏิบัติ เรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยต้องรับรองว่าเจ้าหน้าที่จะต้องทำให้หนักที่สุด ในฐานะที่ประเทศเรากำลังจะสงครามเช่นนี้ และใครที่กฎกระทรวงควบคุมไว้อย่างรัดกุมเหมือนกัน แต่ส่วนเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติกำลังที่แล้วมา ข้าพเจ้าคิดว่าเวลานี้เป็นเวลาสงคราม เรียบกว่าหน้าสู้รบแล้วจำเป็นจะต้องเตรียมราษฎร ^{ขึ้นมา} ที่มีอยู่ ^{ผู้จะ} กำลังศึกษาหนังสือ ^{มีทั้งภาษาสันสกฤต} ตามที่คนเห็นว่าเมื่อถึงไม่เลยปฏิบัติ จึงยอมมีดอันเราริมีใจให้ว่า แต่ ^{ยังมีไม่รับราชการ} ไม่รับราชการหรือออกตามโดยไม่วิธีราชการแต่อย่างใดเลย แต่มาในสมัยนี้อาวรณ์ต่าง ๆ สมัยใหม่มีวิธีใช้ต่าง ๆ กัน และต้องรู้วิธีจึงจะใช้ถูก และอีกประการหนึ่งเรื่องแดงคือสภาฯ นี้ให้ทราบถึงว่าเวลาที่ใช้อาวรณ์ ท่านที่กล่าวว่าเป็นหนักหนักกันเคย ๆ นั้น

ข้าพเจ้าตั้งใจไว้แล้วว่าพยายามฝึกหัดอาหารทุกอย่างให้เขาที่จะช่วยประเทศไทย ในเรื่องนี้ต่างกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแล้วว่า จะไม่เอาทุกคำขอ เขาคนที่เหมาะสมควรหรือที่สมควรที่จะป้องกัน หรือเตรียมการไว้ และบางจังหวัดอาจจะไม่ต้องการ สมมติว่า ๕๐๐ คนหรือ ๕๐๐ คน อาจจะต้องการเพียง ๕๐ หรือ ๕๐ คนเท่านั้น ไม่มากนัก ส่วนผู้ที่อาสาสมัครที่มีอายุเก่า อายุน้อย เช่นเกิดเป็นคน บางคนมีร่างกายแข็งแรงช่วยชาติได้ก็ให้ช่วย แต่การที่เจ้าหน้าที่จะกำหนดกฎเกณฑ์ไปเอาเงินทองนั้น กระทรวงมหาดไทยจะพยายามที่สุดที่จะไม่ให้ในเรื่องนี้ แต่เชื่อว่าเจ้าหน้าที่เป็นคนไทยถึงเวลาที่จะต้องสู้รบกันเรื่องนี้ จะเอาเงินไปเสียหรือ แต่จะพยายามป้องกันที่สุด

ส่วนข้อปลีกย่อยที่ท่านสมาชิกต้องการแก้ไขหรือถามถึงขั้นนั้น ก็ควร จะ ไม่แก้ไขในชั้นกรรมการพิจารณาเห็นว่า ที่ท่านสมาชิกว่าทำไมไม่มีมหาดไทยไว้ด้วย ก็มีอยู่ในกฎหมายอาชญาแล้ว เจ้าหน้าที่ถึงหรืออย่างไรก็ตาม ไปอีกชั้นหนึ่ง

๒๕/๒๕ น.

นายบุญศรี วิเศษรัตน์ (เขียนรวม) : สำหรับกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่ ข้าพเจ้าก็เห็นความมุ่งหมายเรื่องใหม่ คือไม่ยอมที่จะรับหลักการ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ควร จะรับหลักการนี้ ไม่ใช่เพราะข้าพเจ้าไม่ชอบ ไม่ชอบหลักการของรัฐบาล ข้าพเจ้าเองก็ชอบหลักการของรัฐบาล ว่าทุก ๆ หลักการของรัฐบาลล้วนแล้วแต่ดีทั้งนั้น แต่มีเหตุเรื่องการศึกษาหลักการให้คงทนอยู่นั้น ข้าพเจ้านิ่งดูมาแล้ว ๑ ปี ประเด็นนี้ก็เล็ก ออกมาแล้วก็เล็ก ข้าพเจ้าจึงเป็นห่วงใน และโดยเหตุเพราะพระบรมมหาราชวังมีหลักการอันนี้จะเกิดผลสมความมุ่งหมายต่อให้เจตนาตามมาก บัดนี้เรื่องการศึกษาหลักการให้รับใช้เกิดผล จะเป็นโอกาสความ นี้เป็นข้อขบถซึ่งท่านสมาชิกทั้งหลายควร จะคำนึงไว้บ้าง

ข้าพเจ้าขอว่า เวลาที่ท่านรัฐมนตรีเห็นว่าหลักการนี้เหมาะสม ก็ออกพระราชบัญญัติที่ไม่ประชาชนกำลังทำไรก็ตามคงต้องมาฝึกหัดกัน ฝึกหัดกันไม่เหมือนกันอะไรก็เล็กบ้าง ๆ ที่ยังใช้ตัวจะไม่เห็น มันเห็นเพราะฉะนั้นการบางอย่างซึ่งรัฐบาลนี้อาจจะดู เบลอไปก็ได้ คณะ

รัฐบาลใหม่บอกว่าไม่คิดเสียแล้ว ลงท้ายไม่มีอะไรเกิดขึ้น นอกจากคนไทยเป็นคนที่ว่าอะไร
ไม่จริงอย่างที่แล้ว ๆ มา ข้าพเจ้าอยากจะวิงวอนขอ เพื่อกันการทดลองให้เหมือนกับ ฝรั่ง
และให้ประชาชนได้เข้าใจว่า ถ้า ๖ เราออกอะไรไปแล้วให้เหลืออยู่บ้าง ข้าพเจ้าเคย
เห็นคณะรัฐบาลเคยเอาข้าราชการส่งออกไปเห็นทางไกลอะไรกัน ซึ่งเวลานั้นทุก ๆ คน
เห็นว่าดี ก็เหลือเกิน คือให้ข้าราชการ รู้ดี รู้ดี แต่ก็ ไม่รู้ ไม่รู้ ว่าเป็นอย่างไรกันแน่
ทั้ง ๆ ที่ยังไม่มีการเสียหายอะไรเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะให้เสียแล้วเพื่อความมั่นคง
ให้มาอีกเท่านี้เห็นใจ ว่าถ้าออกไปแล้วมีบุคคลที่นำหลักการนี้ไปทำจริงอย่างอื่นในเรื่อง
การของเอาข้าราชการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคณะรัฐบาลแล้วจึงยอมมาทดลองกับราษฎร เช่น
เห็นแล้วข้าพเจ้ายินดีที่จะรับหลักการ

15.43 น.

น.อ.หลวงศุภชลาศัย ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : หลักการตาม
กฎหมายที่ร่างมาแล้ว ข้าราชการก็ไม่เกิน อายุ ๕๐ ถึง ๖๐ ปีก็ทุกคน ส่วนที่เห็นว่าควรจะให้
แล้วมีการฝึกหัดเกิดขึ้น เป็นความประสงค์ของรัฐบาลส่วนหนึ่งเหมือนกัน คือเพื่อให้เกิดมีร่างกาย
แข็งแรง แล้วฝึกหัดประสงค์อื่น ๆ ยังมีอีก แต่ข้าพเจ้าไม่กล่าว แต่ส่วนเรื่องจำนวนที่ผ่านเป็นห่วง
ว่าประชาชนที่ผ่านเข้าส่วนจะเสียเวลา ของเวลาเพียง ๔ วันในหนึ่งเดือนเท่านั้น ของเวลา
วันละ ๖ ชั่วโมงเท่านั้น ๖ ชั่วโมงจะมากไปด้วยซ้ำ สมมติว่าเรามีเป็นแบบ ๑๐ ปีฝึกหัดคนเพียง
เพียงวัน ๕๐ คน เป็นคน ฝึกหัดให้รู้ว่าจะทำอะไร ยังอย่างไรเท่านั้น ไม่ต้องการที่จะให้
ทำอะไรมากมายไปกว่าจับอาวุธ แลหลังจะไม่ทำอะไรแล้วจึงมันไปแล้วเขาถือไปพูด
เขาจะมีประโยชน์อะไรเกิดขึ้น แต่ว่าในเรื่องอาชีพนี้ทางกระทรวงมหาดไทย ได้คำนึงถึงปัญหา
จึงได้มีวันน้อยที่สุด ก็จะได้ว่าเดือนหนึ่ง ๖๐ วัน ให้มาฝึกเพียง ๔ วันเท่านั้น ข้าราชการ
ข้าราชการจะ ไม่ว่างเลยทั้งเวลาที่เขี้ยวหรือ และส่วนการฝึกหัดทางช่างเกณฑ์จะ ให้นำผู้ฝึกหัดไป
ยังที่ที่มีคนมาก ไม่ใช่เรียนคนเดียวประจบมาจนคางกัน เพื่อให้ความสะดวกเท่านั้น ไม่ให้วังเหิน
อย่างอื่น

15.51 น.

นายพิชิต อินทรวีรวัฒน์ (เจียงใหม่) : ข้าพเจ้าคนหนึ่งก็คัดค้านหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ การที่ห้ามรัฐมนตรีรักษาไทยแถลงว่าจะเกณฑ์ชายฉกรรจ์มาทำการขรมมิใช่ก็ขรมให้ชาวต่างประเทศเพียงแค่ ๔ วันเท่านั้น ความจริงข้อเท็จจริง เขตอำเภอความหมาย อาชีพเช่นจังหวัดของข้าพเจ้าเป็นต้น ทางรัฐบาลหนึ่งนบายังชี้ว่าการอำเภอจะต้องขรมไปตั้ง ๔ สิ้นจึงถึงชี้ว่าการอำเภอ แล้วถูกเกณฑ์อีก ๔ วันเป็น ๘ อันแล้ว แล้วขรมกลับอีกขรมเป็น 12 วัน ตกเดือนละ 12 วัน แล้วราษฎรจะมีเวลาอะไรประกอบการทำงานอาชีพเลี้ยงชีพ ในคำนี้เกิดประโยชน์นั้น ข้าพเจ้าก็เห็นด้วยว่ามีประโยชน์ แต่รัฐวิสามัญโดยวิธีอื่นก็เหมือนกัน ก็จะเป็นการทำลายเศรษฐกิจของชาติโดยทางอ้อม เพราะชาวนาฉกรรจ์อายุ 20 ถึง 30 ปีนี้เป็นวัยที่กำลังประกอบการทำงานเลี้ยงชีพอย่างเข้มแข็งแล้วมาโดนนายอำเภอเกณฑ์ขรมทำการขรมเสียเองก็ทำให้การประกอบการทำงานเลี้ยงชีพระงับไป นอกจากนี้ในมาตรา ๔ ~~๕~~ (มาตรา ๕) ที่ว่า การส่งความความเขินมาตรวจก่อนจะทำการเป็นหนังสือสั่งให้หรือให้ลงนามรับทราบเป็นรายตัวบุคคล หรือจะทำได้ ประกาศโฆษณาได้ การไปขอตามนี้ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วยเลย เพราะการประกาศโฆษณาให้มีใบปิดไว้ที่ว่าการอำเภอที่เห็นได้ง่ายภายในเขตอำเภอไม่น้อยกว่า ๓๐ และไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงให้ถือว่าบรรดาผู้ที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งได้พร้อมคำสั่งนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเคยบอกแล้วว่าระยะทางหมู่บ้านไม่ชี้ว่าการอำเภอต้องขรม 3 - 4 วันก็มี แล้วไปปิดประกาศให้มัน ราษฎรที่รู้หนังสือมีมากเท่าไร คนที่ไม่รู้หนังสือข้าพเจ้าเข้าใจว่าไม่ต่ำกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ และถ้าไม่มาตามคำสั่งแล้วจะคงได้รับโทษ โทษก็ออกจะรุนแรงไป และข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ว่าเมื่อพระราชบัญญัติออกไป พระราชบัญญัติกำหนดหน้าที่คนไทยในเวลาบรรเลงหรือมรดก ขอนี้ข้าพเจ้ายังข้องใจอยู่ เพราะมันเกี่ยวโยงกัน

15.54 น.

น.อ.หลวงสุภรธานี ร.น. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: พี่ท่านสมา-

อีกข้อใจในเรื่องการ ไม่ฝึกหัดความจำเลขโดด ๆ นั้น ทางกาหนดแล้วว่าไม่ต้องการ
จำเลขโดด ๆ ถ้าจำเป็นก็ให้จำเลขและ จำนวนที่ออก ไม่ฝึกหัดให้ ไม่ให้ร่ำรุด เคน
รอนแรมมา ข้อนี้สำคัญมากที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ว่าจะไม่พยายามนำมา เอาแต่
จำเลขที่สำคัญเท่านั้น ส่วนในเรื่องอาชีพ ทางกระทรวงมหาดไทยก็เป็นทุกชั้นทุกหนว่ากล่าว
จะเสียไป ในเรื่องนี้ แต่ขอให้ท่านสมาชิกซึ่งใจ ว่ากับสงครามมาถ่วงแล้วเราจะต้องรักษา
ประโยชน์ไว้ จึงพยายามทำให้ประชาชนมีความรู้มีสมรรถภาพ เฉลียวฉลาดทันถึง และระวัง
ในเรื่องโดยกระทรวงมหาดไทยที่ระวังในเรื่อง เศรษฐกิจโดยปกติอยู่เหมือนกัน จะไม่
พยายามทำให้เขาเสีย เวลาการทํานานาถิ่นของเขาเหมือนกัน ในเรื่องกำหนดวันเจ็นเป็น
วันพระหรือวันหยุด ก็พยายามหาวันที่เหมาะ ๆ วันที่ไหนที่หยุดในวันพระก็เอามาหักเหียง
หนึ่งชั่วโมงหรือสองชั่วโมงเท่านั้น ที่ว่าวินัยนี้ระเบียบการ โกร เป็นนายไปไกลเป็นผู้ตั้งอย่าง
ไร เท่านั้น แต่ท่านทั้งหลายสงขรภาพ เช่นจังหวัดหนึ่ง ๆ อาจต้องการจำเลขหรือสองจำเลข
เท่านั้น หรือจำเลขที่อยู่ใกล้ก็อาจจะนำ จำนวนที่ไปฝึกหัดในจำเลขนั้นเพื่อความสะดวก

ประธานสภา ฯ : เวลาหมดแล้ว ท่าน ที่นั่งโต๊ะเสียง ๓๐ นวสิการเท่านั้นเอ
เดี๋ยวให้เขา เจ้าโจ้วชู้ตติ ของเขา ๒๕๖๖ สูดชีวิตจะมีตั้ง ๗๕๖๖ ให้วันประชุมขึ้นอีกวันหนึ่ง
คือวัน--จันทรคติ ๒๖ เดือนมีเป็นอันไป ไปโดยมีความเห็นประการใด

ร.ต.ท.วง อภัยวงศ์ รองผู้มาตริ : การ เลื่อนวันประชุมนี้ ทางรัฐบาล ไม่จัด
ต้องเป็นสมาชิกสภาจะ เดิม แต่ในวันพระที่เป็นวันหยุดหนึ่งเราทางก็เตรียมหยุดกันแล้ว เรา
จะ ไปไหนไปนี่กัน บางคนที่จะทำธุระพวาคานกัน เพราะฉะนั้นขอ เชื้อนไม่เป็นวันขึ้นแล้วทีหลัง
เราถอยมาเป็นวันจันทร์ใหม่

นายโสกัน สูดชีวิต (ขอนแก่น) : ความที่ข้าพเจ้า เสนอ ก็เนื่อง จากว่าปรากฏว่า
คดีต่าง ๆ ทั้งของสมาชิกและ ของรัฐบาลยังเหลืออยู่อีก เป็นอันมาก และโดยกะ เพราะอย่า-ง
ถึงวันจันทร์ เป็นวันขึ้น ขอ เชื้อนเป็นวันอังคาร

ประธานสภา ฯ : วันอังคารก็หยุด เอาวันจันทร์ในนี้ใหม่

นายไสลเกษ ภูภักดี (ชยณกรณ์) : ไม่ติดข้อง

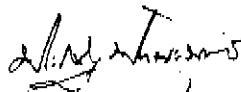
ประธานสภา ๓ : ทางรัฐบาลจะชักธงไหม

พล.ต.ทวง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาลไม่ติดข้อง

ประธานสภา ๓ : ทางรัฐบาลไม่ติดข้อง เพราะฉะนั้นเป็นอันประชุมสภาที่คณะ

๒ วัน คือวันจันทร์ และวันพฤหัสบดี เวลาตามเดิม หากเวลาแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา.

ผู้ทรงอำนาจ

"
"
"
"
"
"

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร